

**ELS JOVES DE MALLORCA
I LA LLENGUA**

JOAN MELIÀ I GARÍ

1996

V. Conclusions

«Una gran part d'aquesta població immigrada s'ha sentit protegida i lingüísticament més còmoda per mitjà d'aquesta presència política de l'Estat i de la seva llengua, el castellà, que no fent l'esforç d'haver d'integrar-se lingüísticament al català» (Esteve 1991: 12)

Aquestes afirmacions, sens dubte, en molts de casos deuen ser aplicables als fills dels immigrants.

El poc orgull lingüístic entre els autòctons, l'actitud de canvi de llengua dels catalanoparlants amb els al·loglots, l'espanyolització cultural i lingüística de l'escola i dels mitjans de comunicació, el major prestigi del castellà com a llengua de cultura, la concentració espacial dels immigrants, etc., poden ser algunes de les causes de la poca necessitat d'integració lingüística que presenta la societat mallorquina als nouvinguts i als seus fills²⁴⁹.

Amb tot això es veu que, probablement, perquè aquests joves s'integrin lingüísticament a la societat mallorquina, fa falta un canvi que doni al català una major preponderància social, que se'n creï la necessitat d'ús perquè així se'n puguin adonar de la utilitat que l'ús real té, com mostra el fet que així tendeixi a succeir entre els pocs immigrants de segona generació que viuen als pobles. La dependència entre la catalanització de l'ambient social i la integració dels immigrants és molt alta (Strubell 1988: 61-63), però són pocs, com hem vist, els fills dels immigrants que viuen en condicions idònies per fer-ho.

Com a situació extrema de la creació de necessitat d'integrar-se, hi ha el rebuig que, contra els immigrants, es dona en algunes societats i que, segons Kremnitz (1993: 146), en la majoria d'aquests casos, paradoxalment, com més gran és el rebuig més gran també és la voluntat d'assimilar-se:

«[El rebuig] fa que l'immigrant senti encara més el seu estatus subprivilegiat i per tant la necessitat d'escapar-ne. Només quan els grups d'immigrants són prou grans per poder representar el seu fet diferencial d'una manera més ofensiva, poden formar les pròpies poblacions sota la pressió del rebuig i la incomprensió (*ghettització*)»

249. v. en aquest sentit, i aplicat a Eivissa, Joan (1984: 140).

12.3. SÍNTESI GENERAL.

1) Sembla que la presència de la llengua catalana en el medi social en general (i en particular, en els currículums escolars, els mitjans de comunicació, l'administració, etc.) és suficient per garantir que la majoria dels joves nascuts a Mallorca assoleixin un nivell de català que els faci sentir-se capaços d'entendre'l i expressar-s'hi sense dificultats²⁵⁰; però no ho és perquè l'usin amb la freqüència i els casos en què seria lògic en una situació normalitzada, tractant-se de la llengua que és pròpia del territori.

2) La mateixa situació fa, en canvi, que la majoria dels joves usin el castellà amb molta freqüència i que, sigui quina sigui la seva llengua familiar, se sentin més capacitats en coneixements de castellà que de català. Aquesta creença pot explicar part del poc ús que els joves illencs fan d'aquesta darrera llengua en situacions lliures. La coincidència de majors usos amb majors percepcions de domini, duu a pensar que la inseguretats en aquest aspecte en els parlants d'una llengua pot empènyer-los a abandonar-la o a no usar-la. Així, en determinades situacions, poden evitar d'usar el català perquè tenen por de fer-ho incorrectament (sobretot els no catalanoparlants; però també els catalanoparlants), però en altres (sobretot entre aquests darrers) potser encara influeix la consideració que l'ús del català, per les raons que sigui, és mal vist en l'entorn²⁵¹,

250. No podem valorar aquí aspectes de *qualitat* lingüística objectiva del domini que diuen tenir de la llengua, sinó que hi volem entendre només capacitat comunicativa.

251. A les Illes, en produir-se el creixement econòmic degut al turisme, part de la població enriquida ha estigmatitzat la llengua catalana com a llengua de la població pobra, tradicional, passada de moda... Igualment la manca d'assumpció de l'estandardització de la llengua ha ajudat a aquest sentiment d'inferioritat dels catalanoparlants. En aquest sentit, convé tenir en compte que, com afirma Kremnitz, els moviments de prestigi i desprestigi de la llengua passen a afectar els qui la parlen: «A través de les formes lingüístiques que són revalorades i desvalorades així, es revaloren i desvaloren grups i comunitats parlants sencers» (1993: 24).

V. Conclusions

o considera que es tracta d'una llengua de *qualitat* inferior. Mentre no canviïn aquestes percepcions serà difícil que l'ús del català s'estengui entre el conjunt dels joves de Mallorca, perquè no emprar el castellà implicarà, per a ells, renunciar a l'ús de la llengua que més dominen, que els és més fàcil, i que és més valorada socialment. Aquesta renúncia es donarà, només, quan s'hi vegin clarament empesos o en casos d'ideologització lingüística favorable al català. Ens podem trobar, per tant, amb la paradoxa que, actualment, quan més augmenta la competència en català és quan més en disminueix l'ús.

3) Segons les nostres dades, sols un poc més de la meitat dels joves de Mallorca diu haver parlat sempre la llengua catalana. Aquesta població sembla que seria la que l'aprèn de manera natural, com a nadius, mentre que la resta necessita d'actuacions planificades concretes, que en aquests moments es limiten pràcticament a l'escolarització.

4) A part dels coneixements, l'entorn vital dels joves condiciona clarament les diferències que podem observar en llur comportament lingüístic. En primer lloc els usos lingüístics familiars dels joves vénen determinats, com és obvi, per la llengua que hi usen els pares. La tria familiar, en part, es converteix en la base del comportament lingüístic fora del cercle familiar, tot i que els catalanoparlants hauran de canviar de llengua amb moltes més situacions i freqüència que els castellanoparlants. Per altra banda, el fet de residir a pobles o a Palma (entorns amb una composició poblacional prou diferent des del punt de vista lingüístic) afecta l'ús del català entre els joves de tal manera que, en moltes d'ocasions, supera la incidència que hi té la llengua familiar.

5) La manca de pressió política per fer avançar la normalització lingüística escolar, ha provocat que les àrees on és més urgent progressar (aquelles on l'entorn és més castellanitzat) siguin les que continuen tenint menys factors que hi actuïn a favor

(les escoles, per exemple, són les més castellanitzades) i que els pocs avanços que s'han fet es concentrin sobretot als pobles.

6) Sembla clar que, en la situació actual de Mallorca, un dels factors claus en el comportament lingüístic dels joves catalanoparlants (i de tota la població) és la presència de persones identificades com a castellanoparlants, la qual imposa una reducció d'ús del català. Aquesta presència pot donar-se en la família (en els grups mixtos, sobretot) o en l'entorn social, com proven les diferències de comportament entre les famílies de Palma i les dels pobles. Així, cal veure els castellanoparlants com a causa immediata del canvi de llengua per part dels catalanoparlants, encara que l'origen calgui cercar-lo en altres factors. Durant tots els anys d'escolarització exclusiva en castellà i de mitjans de comunicació només en aquesta llengua, la substitució lingüística sembla que no avançava tan ràpidament com ara, quan el català és present, amb més o menys extensió, a les aules, a la ràdio i a la televisió. L'explicació d'aquest fet és que ara el castellà és més present com a L1 d'una bona part de la població i molt més dominada per tota la resta.

7) En concordança amb aquest comportament global hi ha el fet que la llengua de l'interlocutor condiona més que el lloc de residència i l'origen familiar la tria de la llengua d'ús dels joves. Solen cercar-hi la coincidència, encara que tenguin la certesa que, mantenint la seva llengua, no hi haurà problemes de comprensió. Així i tot, mentre que entre els catalanoparlants la voluntat de confluència lingüística amb l'interlocutor és, en totes les ocasions, àmpliament majoritària; entre els castellanoparlants en cap cas no afecta la meitat dels alumnes quan l'interlocutor és catalanoparlant. Cal, per tant, que els castellanoparlants arribin a entendre que un comportament lingüístic seu de manca d'integració no suposa una actitud neutra davant el procés de substitució lingüística; sinó que, en realitat, n'és una acceleració. Els catalanoparlants, igualment, han d'adonar-

V. Conclusions

se que l'actitud de claudicació lingüística suposa el pas fonamental en l'avanç de la substitució.

Aquestes diferències en els usos de la seva L1 entre els castellanoparlants i els catalanoparlants expliquen que sigui possible que quasi una tercera part dels fills dels immigrants diguin que només es relacionen en castellà amb les persones *conegudes*, mentre que no arribin al 5% els fills d'autòctons que diguin això mateix amb relació al català. És clar, per tant, que (a part de la incidència que hi pot tenir el grau de coneixement de cada una de les llengües) el castellà, majoritàriament, és concebut com la llengua comuna, pràctica i que més poques complicacions suposa en cas de ser triada.

Això mateix es posa en evidència en les situacions de contacte dels joves mallorquins amb desconeguts, en les quals la llengua que hi expandeix l'ús és el castellà, ja que el canvi de llengua dels catalanoparlants és molt més elevat que el dels castellanoparlants.

8) És necessari indicar que, en parlar dels efectes castellanitzadors que suposa la presència de castellanoparlants, no ens podem referir exclusivament a persones físiques, d'origen immigrant o no, sinó que hi hem d'incloure qualsevol element emissor o difusor de llengua. És fàcil d'entendre que la major presència, de vegades quasi exclusiva, del castellà en mitjans de comunicació, retolació comercial, publicitat, ensenyament, etc., reforça els factors contraris a la integració lingüística en les zones amb més població al·loglota i els debilita en la resta. Aquests factors, a més de participar directament en la configuració del medi lingüístico-ambiental, que, com ja hem dit, és essencial en la resposta de les persones, actuen també en el mateix sentit en les relacions individualitzades. Per les respostes que hem obtingut en l'enquesta, sembla clar que en un marc castellanitzat és més esperable que l'activitat lingüística de l'individu s'iniciï (i continuï) en castellà, amb independència de quina sigui la seva L1. En canvi, en un marc catalanitzat els catalanoparlants tendiran a usar d'entrada aquesta llengua,

i això mateix només ho farà una part dels castellanoparlants (tal com mostra, per exemple, la llengua en què contesten el qüestionari de l'enquesta).

La pressió lingüística que exerceix l'entorn social no és la mateixa sobre els individus d'una o altra llengua; i això s'ha de tenir en compte a l'hora de qualsevol planificació.

9) A més del grau de catalanització del medi i de la llengua de l'interlocutor, les característiques socials d'aquest també condicionen la tria lingüística dels joves. Quan l'interlocutor (per prestigi social, autoritat, edat, atribucions o control) té una determinat ascendent sobre ells fa que augmenti la voluntat de confluïr-hi lingüísticament. Sembla evident, per tant, que la tasca de la normalització lingüística no només se circumscriu als programes escolars o als mitjans de comunicació (i a les famílies), sinó que, en casos com el nostre, també s'ha d'influir, de forma tan o més important, en les característiques de les relacions entre els grups lingüístics diferents i en el paper de model de comportament que tenen els grups socials dirigents i les institucions.

10) Encara que, pel que fa a coneixements, es pot acceptar que pràcticament la totalitat de joves de Mallorca escolaritzats poden considerar-se bilingües, no tots es comporten com a tals amb relació als usos. D'altra banda, així com entre els castellanoparlants és molt freqüent que la tria del castellà impliqui, en moltes situacions, l'exclusió del català, al revés això no passa gairebé mai. Per això, el grup que més s'adiu a ser classificat com a *bilingüe* és el dels fills de matrimonis autòctons i, més exactament, els que es consideren de Llicat; mentre que els castellanoparlants actuen molt més com a monolingües.

Per tant, fins i tot des de la defensa de les virtuts del bilingüisme, s'hauria d'acceptar que és necessari incidir fort a favor de la llengua catalana perquè els joves immigrants de segona generació (i també els fills de matrimonis mixtos) puguin

V. Conclusions

tenir comportaments bilingües a la pràctica (fase, d'altra banda, imprescindible per a la normalització del català).

11) Amb relació al pensament que tenen els joves sobre la problemàtica lingüística, les variables com l'origen familiar o el lloc de residència no sembla que determinin de manera tan clara la resposta dels enquestats, com quan es tracta d'usos. Així i tot, potser hi ha una tendència a considerar *normal* la situació que viuen o, més ben dit, que creuen viure ja que, per exemple, els que estan més en contacte amb el català, siguin de la L1 que siguin, són els que menys obligats se senten a usar-lo i els que més l'usen, i els que estudien a centres més catalanitzats són els més favorables a l'ensenyament en català. Com més situacions d'ús i presència del català coneguin els membres de la nostra societat, més tendència tendran a creure que aquests usos i presències són part de la normalitat; com més se'ls mostri per a què serveix, més el faran servir; com més contacte tenguin amb els nivells cultes de la llengua, menys aliens els resultaran.

D'altra banda, els que són de grups poc catalanitzats consideren més que la situació del català a Mallorca està normalitzada que els que pertanyen a grups més catalanitzats; aquests darrers, per tant, són els més propensos a avançar.

La tendència a acceptar el present, la realitat que viuen o creuen viure, justifica i fa necessari que la planificació lingüística s'esforci per facilitar, creant-los o potenciant-los, l'accés de la població a àmbits d'ús normal de la llengua catalana. En aquest sentit, la gran majoria de joves presenta una actitud favorable a la llengua catalana superior a la que es podria esperar a partir del seu comportament pràctic. De fet, els factors d'índole ideològica o actitudinal poden moderar els comportaments de l'individu, però no capgirar-los.

12) És obvi, per tant, que hi ha, entre la majoria d'aquesta població, un ambient idoni per impulsar un avanç continuat de les mesures de planificació a favor de la llengua catalana, sempre i quan no es produeixin salts que puguin semblar voler

capgirar la situació actual. Aquesta predisposició s'ha de tenir en compte si el que es pretén és assolir la normalització lingüística amb el màxim consens social possible.

13) D'altra banda, en alguns dels aspectes relacionats amb el camp de les idees sobre la situació lingüística, els alumnes dels cursos superiors, sobretot de COU, tenen una actitud més favorable a la llengua catalana que els dels altres cursos (en la qüestió del nom i de la identitat de la llengua que es parla a Mallorca, de la situació en què es troba, etc.). Això demostra que, entre els escolaritzats, la major maduresa generacional i un aprofundiment superior en el coneixement de la llengua facilita la consolidació d'actituds positives envers la llengua, encara que no sembla influir gaire en els usos.

14) Entre els joves, siguin de la procedència lingüística que siguin, l'acceptació de la presència del català és més alta quan són receptors o no els suposa una càrrega més (per exemple, rebre l'ensenyament en català o en català i castellà) que quan significa un increment suplementari de l'esforç, una dificultat més (com va ser el cas de l'assignaturització, que va implicar la presència d'una assignatura més, de més matèria, etc.). Fets paral·lels es produeixen en l'alta acceptació del *bilingüisme passiu* i la baixa pràctica que se'n fa, per exemple. Així mateix, en aquest sentit de poc compromís actiu, hi ha l'acceptació pràctica de la unitat i el nom de la llengua, però és amortida per evitar conflictes, potser per dissimular la discrepància del que creuen estat d'opinió majoritari. Sembla que això s'haurà de tenir en compte a l'hora de planificar actuacions de política lingüística.

15) Cal tenir present també que, entre els joves, el sentiment de *mallorquinitat* encara va molt amb relació a l'ús de la llengua catalana i que aquesta en sigui la seva L1.

V. Conclusions

16) Sembla que s'ha avançat terreny en l'ús de la denominació *català* al llarg dels més de deu anys d'oficialització d'aquesta llengua a l'escola. Però ha estat un avanç globalment molt reduït en el cas de la denominació referida a la modalitat familiar. És probable que l'avanç hagi estat superior en el fet d'acceptar que es tracta de la mateixa llengua (Melià 1994a). Així i tot, el reconeixement de la unitat de la llengua i l'acceptació del nom unitari, pot ser que a la fi, després que ja s'hagi enunciat repetides vegades amb antelació, dugui camí de ser assumit per tota la població. El fet que així ho facin la major part dels enquestats i que el grau d'acceptació vagi en consonància amb el nivell d'estudis sembla ser-ne una prova. És difícil que, davant la possibilitat de contacte diari (gràcies, principalment, als nous mitjans de comunicació en català) amb parlants de totes les grans àrees de la llengua catalana, l'evidència de la unitat de la llengua pugui ser camuflada pels qui, en aquest sentit, fins ara es valien de la ignorància provocada sobre aquest tema entre la majoria de la població. Mentrestant, en la gran majoria de casos, no es pot afirmar que l'ús del nom *regional* («mallorquí») impliqui l'adopció d'una actitud secessionista.

17) Tenint en compte tot el que hem dit fins ara es pot afirmar que, primerament, la problemàtica de la identitat i nom de la llengua catalana a Mallorca és molt complexa i plena de matisos. En segon lloc, cal abordar aquesta qüestió amb les precaucions que demana l'existència d'un rerefons d'importantes implicacions personals i de prejudicis col·lectius. Les posicions mostren un alt grau de confusió, inestable i molt fluctuant (en la doble dimensió: col·lectiva i individual), al voltant de la correspondència entre la identitat de l'objecte i la seva denominació. Això ho reflecteixen uns resultats que, observats fora de context, poden ser vists com a contradictoris. Així i tot, sembla que l'evolució temporal afavoreix les posicions més objectives.

Els canvis d'hàbits lingüístics es donen normalment quan hi ha canvis ambientals. Sens dubte també deu tenir molt de paral·lelisme amb aquest fet l'acceptació del canvi de denominació

de la llengua. Els problemes sociolingüístics amb què ens trobam avui en dia no són fruit únicament de la situació d'ara, de la correlació de forces actuals, sinó que molts d'ells són herència de temps passats que es perpetuen a causa de la inèrcia. Sens dubte, serà necessari que hi hagi alguns canvis generacionals perquè se solucionin. I això encara és més cert quan la política lingüística que s'aplica per redreçar-ho és tan tova i ineficaç com la que patim a les Illes Balears.

18) Si haguéssim d'enumerar els principals elements que, a partir del nostre treball, permeten descriure la situació lingüística que hem estudiat, seria convenient distingir entre aquells que es poden considerar positius des del punt de vista de la normalització lingüística de la llengua catalana i els que, contràriament, mostren una situació difícil de redreçar.

Entre els negatius cal destacar els següents:

a) El domini del castellà per part de tota la població i l'existència d'excepcions en el cas del domini del català. Així mateix, la percepció, de la gran majoria dels enquetats, que tenen un major domini de castellà que de català. Aquesta situació anuncia la difícil reversibilitat del procés de substitució lingüística, el qual únicament podrà ser capgirat a partir d'importants canvis en la conducta col·lectiva.

b) La presència generalitzada del castellà en el medi social (entorn immediat extrafamiliar, escola, mitjans de comunicació, monolingües castellans...), en contrast amb la de major fluctuació i irregularitat del català.

c) La persistència d'hàbits lingüístics, en tots els grups analitzats, favorables al castellà. En aquest sentit s'ha d'esmentar la facilitat amb què els catalanoparlants canvien al castellà en els contactes heterolingües, o quan intueixen que ho poden ser, i la resistència dels castellanoparlants a fer un canvi equivalent.

V. Conclusions

d) La majoritària monolingüització castellana dels matrimonis de cònjuges heterolingües.

e) La percepció general que el repartiment de les funcions socials de les dues llengües en conflicte és normal i estable; és a dir, la desproblematització del conflicte lingüístic.

Per l'altra banda, entre els positius, podem esmentar:

a) L'àmplia extensió de competència lingüística suficient de la llengua catalana entre els joves, la qual fa gairebé impossible situacions d'incomunicació causades per l'ús del codi català.

b) L'alt manteniment de la transmissió generacional del català en els matrimonis de cònjuges d'origen autòcton.

c) L'acceptació de les comunicacions bilingües entre catalanoparlants i castellanoparlants.

d) L'adaptació del comportament lingüístic d'una gran majoria de joves a les característiques de l'entorn; això, tot i que l'adaptabilitat és inferior entre els castellanoparlants, permet assegurar que les actuacions de política lingüística que modifiquin el medi incidiran sobre els comportaments individuals.

e) L'existència de posicions teòriques més favorables al català que el que demostra la pràctica lingüística vigent; cosa que permet preveure l'acceptació majoritària d'una política lingüística favorable a l'increment de la presència social del català.

13) SUGGERIMENTS D'ACTUACIONS DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA.

A partir de les dades del nostre treball, sembla que es poden treure algunes conclusions amb relació a aspectes i actuacions de política lingüística. Els suggeriments que hi ha en aquest apartat del treball, pensam que són adequats i necessaris tant en una situació política com l'actual com en una altra en què es pugui disposar de major poder decisorí sobre el propi país, però que hagi de partir d'una situació sociolingüística com la d'ara. Així i tot, la facilitat d'aplicació i l'efectivitat d'aquestes mesures, evidentment, poden variar en un cas i en l'altre a favor d'aquella situació en què es disposi d'un major poder polític.

1) Sembla necessari que les institucions --públiques i privades--, en el procés de normalització lingüística, vagin per davant les actuacions dels individus, perquè aquests presenten teòricament una acceptació de mesures més avançades que les que els seus comportaments com a usuaris permetria deduir. És molt difícil que en una societat, com la nostra, en què majoritàriament els canvis socials s'han dirigit des de dalt a baix, en la qüestió de la llengua pugui anar al revés. A més, per «l'experiència històrica sembla que moltes situacions de canvi sociolingüístic massiu --en especial, planificades-- tinguin el seu nucli impulsor principal més en les comunicacions de tipus *institucionalitzat* --tant de dependència oficial com no-oficial--

V. Conclusions

que no pas en les de tipus individualitzat» (Bastardas 1991b: 46).

2) El coneixement de la situació social --des del punt de vista sociolingüístic-- i del procés de canvi que experimenta és cada cop més imprescindible per a la normalització lingüística. L'aplicació d'actuacions públiques ha de comportar coherència i claredat en els objectius, així com un continu templeig dels canvis de receptivitat entre la població, perquè qualsevol mesura que s'aplica sobre el cos social provoca un reequilibri que pot alterar el grau d'idoneïtat d'una determinada política lingüística. Una política lingüística amb aquestes característiques, s'anomena *voluntarista* (Kremnitz 1993: 155), perquè pretén fixar institucionalment una situació considerada modèlica, de tal manera que, amb més o menys rapidesa, els ciutadans s'identifiquin amb aquestes normes. La política lingüística que ha provocat la situació actual també ha estat *voluntarista*, però amb objectius oposats; l'èxit que ha tengut es manifesta en el fet que ara pot obtenir els mateixos resultats sense ser-ho, dient que actua per fer institucional allò que és normal en el comportament lingüístic de la majoria de ciutadans, comportament que encara és reflex i conseqüència dels factors i actituds promoguts explícitament abans de 1975.

3) Com a fase primordial en la normalització lingüística, cal que tots els nivells en què apareix, o pugui aparèixer, estructurat el poder estatal reconegui l'existència de la llengua catalana i no limiti, en cap cas, els drets (passius i actius) dels catalanoparlants en les relacions amb els organismes estatals. La desvalorització (des de dins o des de fora) d'una realitat lingüística fa que els que la viuen, si estan poc cohesionats i poc segurs de la seva capacitat, es debilitin i assumeixin aquesta desvaloració. Les institucions pròpies de les Illes Balears han de tenir total potestat per legislar en els terrenys lingüístic i escolar. En aquest sentit, a més d'aprofundir en els drets lingüístics actius, s'han d'abordar des del vessant

13. Suggestiments per a una política lingüística

passiu (dels drets com a receptors de mitjans de comunicació, consumidors, etc.)²⁵². L'administració pública ubicada a les Illes (perifèrica, autonòmica i local) ha d'exigir que, per accedir-hi, els aspirants a funcionaris tinguin una competència suficient en català. Si la legislació i les actuacions públiques donen un tracte preferent al català, sens dubte s'aconseguirà una societat d'individus plurilingües; en canvi si actuen perseguint un bilingüisme equilibrat, arribaran a reduir-la al monolingüisme castellà.

4) Cal fer possible que la presència del català en el medi familiar i en el social sigui molt més alta que en l'actualitat i arribar a ser preponderant. Les famílies es mostren com a factors essencials en la dicotomia entre continuïtat o canvi lingüístic dels infants. És important actuar per garantir la continuïtat de la transmissió del català. Per això és necessari que les famílies autòctones i les mixtes s'adonin que l'adopció del castellà com a llengua familiar suposa, en realitat, més perjudicis que avantatges per als seus fills. Quan els progenitors són ambdós de llengua catalana, la transmissió d'aquesta llengua als fills, com hem vist, és alta. Entre les parelles mixtes, però, l'abandó del català és molt important i, per frenar-lo, en el futur caldran actuacions que inclinïn els membres catalanoparlants a mantenir el català amb els fills. Sembla urgent incidir en aquest sentit, si tenim en compte que les respostes que donen sobre les previsions d'ús familiar en el futur apunten cap a una reducció de la proporció de famílies que usaran el català. L'aprenentatge de la llengua catalana en el cercle familiar

252. Cal aprofitar que les institucions actuen també com a consumidors, per exigir als proveïdors que totes les relacions s'estableixin en català. Això, a causa del volum que mouen les institucions, a més de servir de referent d'actuació dels ciutadans, faria més temptadora la conversió de les actuacions lingüístiques dels proveïdors.

V. Conclusions

sempre serà més efectiu que el social; la nativització és essencial per al manteniment d'una llengua²⁵³.

5) Fora de l'àmbit familiar, tot i que sigui amb arguments de discriminació compensatòria, cal que en els entorns que més directament són controlables per les institucions públiques (escola, mitjans de comunicació, administracions, universitat, etc.) el català s'hi faci llengua àmpliament predominant. Pensam que ha quedat prou demostrada la transcendència del medi sobre els comportaments lingüístics, perquè sigui justificat insistir-hi²⁵⁴. Fins i tot les propostes que fan referència a la necessitat d'establir un model de societat en què es doni un equilibri d'ús i presència entre les dues llengües oficials, haurien d'anar acompanyades d'una planificació lingüística desequilibrada clarament a favor del català, perquè aquesta llengua pogués assolir el mateix nivell que el castellà. En cas d'equilibris teòrics, és evident quin serà el camí que seguirà l'evolució pràctica, com ho mostra el procés en el si dels matrimonis amb un membre de cada una de les llengües oficials. Les forces que actuen sobre el comportament lingüístic dels individus són d'ordre molt divers (econòmic, administratiu, polític, cultural, històric, demogràfic, militar...), i en el cas de la llengua catalana només és possible actuar marginalment sobre algunes d'elles. És evident, per tant, que l'actuació de la planificació lingüística sobre els elements que condicionen l'entorn lingüístic, és fonamental per determinar el procés del conflicte lingüístic. Cal que la legislació, en aquests aspectes, contempli una discriminació positiva a favor de la llengua catalana que

253. Les parelles mixtes poden ser un bon banc de proves per mesurar la incidència de la política lingüística, perquè és on amb més facilitat pot reintroduir-se l'ús del català, ja que un dels membres no ha de fer més que mantenir-hi la seva L1. A més, aquesta classe de matrimonis, en haver augmentat considerablement la proporció persones nascudes a Mallorca que tenen el castellà com a L1, tendiran a ser cada cop relativament més importants.

254. Les conclusions a què arriba Anna Cabré en el seu treball sobre l'evolució demogràfica i lingüística de Catalunya (1995), assenyalen també en aquest sentit.

13. Suggeriments per a una política lingüística

permeti incrementar i impulsar la catalanització de tots aquests factors.

6) Des de les institucions públiques s'ha de suplir, on sigui necessari, la iniciativa privada per fer que l'oferta mediàtica en català no pateixi els desavantatges que suposa en el terreny competitiu, incrementant l'oferta de mitjans en català, potenciant l'aparició de xarxes multicanals (ràdio, televisió i premsa, principalment) i la consolidació d'una oferta de mercat i distribució regular a tot el territori. Igualment, és important assegurar tot l'àmbit català com a espai comú de referència comunicativa.

7) Cal intervenir des dels poders públics, també, en totes les altres àrees que creen el medi lingüístic (el món del comerç, les relacions laborals, la publicitat, etc.) per modificar-ne, en primer lloc, els comportaments institucionals. Sovint s'ha parlat de la facilitat amb què els infants aprenen una L2 al carrer en contrast amb la lentitud amb què ho fan a l'escola, principalment si per a tots els infants és L2. Segons W. Mackey (1976: 385-386), els avantatges del carrer són que l'aprenentatge que s'hi fa és per integrar-se i identificar-se amb un grup concret i immediat, per fer-se entendre per una gent que d'altra manera no l'entendria o perquè l'ús lingüístic és percebut com una part d'una manera global de comportar-se. En canvi, a l'escola l'aprenentatge d'una L2 només sol veure's com una activitat lingüística més.

8) S'ha d'assegurar que la capacitat d'usar la llengua catalana sigui efectiva per a tota la població i que, alhora, els autòctons no tinguin la sensació --certa o no-- de dominar més el castellà que el català. L'escola (per la llengua que usa i pels contiguts que vehicula) és també essencial, encara que no únic factor, en la integració dels castellanoparlants i per aturar la desintegració dels mallorquins. La necessitat d'aprendre una llengua que tenen els immigrants no castellanoparlants ha de ser

V. Conclusions

tinguda en compte per fer que s'incorporin al costat del català i perquè no suposin una minva de la proporció dels catalanoparlants amb relació als castellanoparlants.

9) Amb la finalitat d'evitar el distanciament que sembla que es pot produir a causa de la irregular distribució de l'ensenyament en català (que ha avançat més on hi ha hagut menys resistència, en les àrees catalanitzades, i molt més poc en els llocs en què és més necessari), caldria que la planificació escolar (i també la que no ho és) es preocupàs essencialment d'incrementar la presència del català en els centres de Palma i en les zones amb predomini de població d'origen immigrant²⁵⁵. En aquest sentit, de cap manera no sembla pertinent que es plantegi una doble xarxa de centres escolars a partir de la preferència de llengua vehicular. En primer lloc, per evitar els efectes de divisió social que una mesura d'aquests tipus pot provocar; en segon lloc, perquè habitualment, sobretot entre els castellanoparlants, la tria s'orientaria cap al model que usa la llengua que més dominen, i per tant es perdria un factor importantíssim d'integració lingüística; i, en tercer lloc, perquè la interacció lingüística que s'ocasiona en una escola amb individus de L1 diferents, amb la freqüència de situacions en què necessiten identificar-se amb l'altre grup, supera de molt els avantatges d'un bilingüisme exclusivament acadèmic.

10) D'altra banda, la incorporació del català a l'escola ha de ser des de les primeres edats, per garantir la facilitat i la qualitat d'aprenentatge als al·loglots²⁵⁶. D'aquesta manera, no

255. Deixar la catalanització de l'escola exclusivament a la demanda dels progenitors és condemnar-la al fracàs ja que, a part dels condicionants sociològics a què hem anat fent referència, en aquest cas s'hi suma la tendència, bastant general, dels progenitors escolaritzats de voler que els seus fills ho siguin de la mateixa manera que ells.

256. Per garantir l'expansió de l'ensenyament en català és necessari també preveure mesures d'inserció, en el sistema educatiu, d'alumnes provinents de fora de l'àrea catalana. Els grups d'acollida del Quebec (Bruch-Plaza 1990: 11-28; 1991: 16-17) o els centres lingüístics de Gal·les (Garcia-Manuel 1991:

13. Suggestiments per a una política lingüística

es tractaria (sols d'aprendre una nomenclatura, sinó també unes maneres d'actuar, d'assimilar la realitat. Els canvis lingüístics de gran abast es produeixen amb major efectivitat i més fàcilment en l'etapa de socialització inicial (entorn familiar, com hem vist, i primers anys escolars) que quan pretenen modificar conductes d'individus ja socialitzats.

11) És important, també, l'aprenentatge d'altres llengües, diverses a partir de tries individuals²⁵⁷, perquè es pot reduir ostensiblement el pes del castellà com a única llengua de relació exterior (Bastardas 1993: 92), encara que també això pugui comportar perills de major marginalitat del català (Esteva 1991: 16)

12) Així i tot, l'èxit de la bilingüïtzació general dels no catalanoparlants no depèn exclusivament de l'escola, sinó de totes les influències que rebin del seu medi ambient. En aquest sentit, i mantenint-nos en les primeres edats, caldrà incidir també en moviments i col·lectius d'esplai i esportius perquè actuïn plantejant-se la seva important funció en el procés de normalització lingüística i cultural. D'altra banda, des de les institucions públiques, l'organització d'activitats de lleure (colònies, intercanvis juvenils, etc.) adreçades a infants no catalanoparlants, amb l'objectiu explícit d'afavorir-los l'aprenentatge del català i la integració lingüística, aprofitaria els avantatges de la socialització fora de l'escola. La insistència en el món infantil i juvenil és essencial, però no s'han de deixar desateses les altres edats, s'ha d'assegurar la continuïtat de la catalanització.

13) Cal potenciar la investigació lingüística per fer que l'ús de la llengua catalana no sigui estranya en els camps més avan-

29-31) en poden ser un exemple.

257. Aracil (1986: 35-36) es mostra partidari, però, de promocionar una sola llengua com a *interlingua* comuna a tots.

V. Conclusions

çats de la societat (audiovisual, informàtic, etc.). Si es redueix la comunicació en una llengua en determinats àmbits, a la llarga els seus parlants arriben a creure que no serveix per a aquelles funcions i, també, disminueix la seva capacitat d'usar-la-hi; el desenllaç pot ser adoptar una altra llengua o no tenir accés a aquests àmbits (Kremnitz 1993: 150).

14) D'altra banda, cal fer agafar seguretat, jurídica i social, en l'ús de la seva llengua als catalanoparlants. Mitjançant el comportament institucional s'han de mostrar i ensenyar noves normes d'ús i legitimar i fer veure com a positives les actituds de *fidelitat* lingüística (algunes de les quals són encara estigmatitzades). La majoria de casos de canvi lingüístic són generalment injustificats, inútils i dificulten frenar la substitució lingüística.

15) És imprescindible bastir marcs de col·laboració estreta amb la resta de terres de parla catalana i estructures d'abast general, per aprofitar recursos comuns, per facilitar l'increment de la percepció de vitalitat lingüística i cultural dels autòctons i la integració dels al·lòctons, i, a la vegada, per poder influir amb més contundència en les institucions estatals i europees²⁵⁸.

16) Sembla clar que res no justifica haver de renunciar al nom unitari (sens dubte l'element més cohesionador d'una llengua). Cal mantenir la denominació *català*²⁵⁹ i, com que encara és necessari, fer-ne pedagogia, justificar-ho comparant la nostra situació amb la d'altres llengües, aclarir que no es tracta del

258. El Tractat de la Unió Lingüística entre Holanda i Flandes és un bon referent d'aquest tipus de col·laboració, com també, en alguns aspectes, ho pot ser el Consell Nòrdic (Argemí 1991: 227-228; Havu 1991: 239-254; Willemyns 1991: 255-261; Marí 1992: 53-63).

259. Com diu Sanchis Guarner (al pròleg de Ferrando 1980: XII) el "problema onomàstic és realment important per tal com la fixació definitiva d'una llengua està estrictament lligada a la seua denominació."

13. *Suggeriments per a una política lingüística*

nom d'una variant, la de la comunitat autònoma de Catalunya²⁶⁰ (que de fet, com a variant, no existeix des d'un punt de vista lingüístic), argumentar per què interessa seguir avançant com una sola llengua i no com a llengües diferents; elaborar els models de llengua a partir de totes les variants. Mostrar com són les zones més dinàmiques, les que més usen la llengua en tots els àmbits, les que en marquen els distints models (ràdio, premsa, escola, televisió, administració, ciència, etc.)²⁶¹. Mentre no s'aclareixi definitivament aquesta qüestió entre la majoria de la població, l'actitud d'imposar l'ús a tots els àmbits del terme *català*, i reservar els noms locals per al camp de la dialectologia, pot no resultar excessivament positiva en una societat en què l'opinió es fabrica a partir de titulars i d'etiquetes (cal no facilitar gratuïtament la provocació d'ús de titulars que, sense possibilitat d'explicació detallada ni de rèplica immediata, puguin interpretar-se malament). Mentrestant, en lloc de refusar els noms locals, cal integrar-los i acceptar-los, en determinats usos, com a sinònims de *català*, la forta identificació gentilícia amb *mallorquí* ratifica aquesta necessitat. No es pot negar la validesa dels noms locals en situacions col·loquials o de molta implicació personal. Cal, alhora, prestigiar les variants lingüístiques pròpies de tots els ni-

260. Josep Taronjé el 1872 a l'article "La Llengua Catalana. Controvèrsies" publicat a la *Revista Balear*, «[...] la Renaixença literària catalana (i, entengam-ho bé, al dir catalana diem també mallorquina i valenciana, ja que Palma, València, Barcelona no són més que els tres grans centres de la civilització llemosina) [...]». (Llull 1975: 36). Miquel dels S. Oliver a *La Literatura en Mallorca* (1903) quan parla de l'obra de Jeroni Rosselló diu que «ha escrito además una multitud de poesías catalanas» i aclareix «entendiendo siempre la denominación de catalana como comprensiva del mallorquín, valenciano y barcelonés» (Massot 1985: 76).

261. «Si els valencians no haguessen pogut ser percebuts com a *muelles*, i s'haguessen *llaurat* la imatge (respecte a la seva llengua com a mínim) de què gaudeixen els catalans, una altra cosa seria, ara: conrear l'idioma, parlar-lo i llegir-lo i escriure'l és la millor garantia per a poder donar-li nom i que aquesta denominació assoleisca difusió més enllà de Requena» (Company 1988: 321)

V. Conclusions

vells²⁶². L'adhesió majoritària a la normalització lingüística no es farà si els parlants consideren que és a unes formes que no pot reconèixer com a seves. La castellanització també ens ha contagiats aquest afany d'alguns d'ignorar la validesa de totes les variants, que poden coexistir amb l'estàndard (Aracil 1979: 70-71). Això no vol dir, però, que no hi hagi la necessitat de mostrar que la variant formal és també la seva llengua²⁶³. L'existència d'una variant formal que no sigui coneguda o acceptada per la gran majoria de parlants no actua d'element simbòlic i prestigiador de la llengua minoritzada enfront de la que la substitueix que té, sempre, aquesta varietat reconeguda.

17) D'altra banda, sembla que no és gens positiva la ignorància sobre el vertader abast i les causes del procés de substitució lingüística que es produeix a les Illes i sobre els antídots que cal aplicar-hi. Si la situació de minorització no és percebuda o és interpretada com a lògica (legítima, per tant), en comptes de motivar rebuig entre la població que la pateix, la impulsarà a resignar-s'hi.

«Quan ens sentim segurs i contents (al nostre element) immersos en un sentit comú, l'acceptem sense reserves, com a natural --i no hi trobem res a remarcar, ni tan sols el veiem» (Aracil 1983: 13)

Per això, les institucions també s'han de preocupar de divulgar l'origen i l'abast del conflicte lingüístic a les Illes, les actituds (individuals i col·lectives) que afavoreixen i les que dificulten el procés de normalització lingüística i les conse-

262. A través de l'ensenyament i dels mitjans de comunicació és convenient divulgar, al costat dels aspectes comuns de la llengua, la diversitat del català perquè la gent pugui adonar-se de coincidències interàrees i de divergències intraàrees que sovint són ignorades o silenciades.

263. Gran part de les darreres generacions de mallorquins, fins fa poc, només hem conegut un registre en la llengua pròpia: el col·loquial. Encara ara, són molt pocs els que tenen un domini de l'estàndard oral. En realitat, entre la gent preocupada per la normalització lingüística, és freqüent sentir en els usos formals un model que hauríem de situar a mig camí entre el col·loquial i l'estàndard (Bibiloni 1984).

13. Suggestiments per a una política lingüística

qüències que se'n poden derivar. Així mateix han de proposar les vies de solució, les mesures necessàries per garantir la conservació de la llengua catalana a Mallorca, cosa que més del 90% dels enquestats sostenen. En conèixer-les serà quan, informats sobre la situació, podran decidir entre abandonar la idea de la conservació de la llengua (si es valora que les mesures són excessivament dures) o acceptar i donar suport a l'aplicació d'aquestes mesures (si es considera que s'ha d'assegurar el manteniment de la llengua).

18) S'ha d'avançar simultàniament amb la normalització lingüística i la normalització cultural (en el sentit d'arrelament en el medi, en la història pròpia, en les tradicions, etc.), perquè fomentar la primera deslligada de la segona significa dotar-la de poca consistència i de poca raó de ser.

És cert que la normalització social d'una llengua, en darrer extrem, depèn sobretot dels seus parlants. El medi lingüístic condiona el comportament dels individus; però, alhora, en bona part, la suma del comportament de tots els parlants, en totes les situacions, forma aquest medi. Perquè l'acció dels individus canviï el resultat de la interacció social, cal que grans grups de parlants canviïn paral·lelament el seu comportament, actuïn d'acord amb plantejaments *intencionals* més que *convencionals*. Això sols serà possible, en circumstàncies com les del territori català, si els parlants tenen a l'abast la informació, les eines i un medi que progressivament s'hi vagi adaptant. En aquests casos, sembla que la perspectiva i el control institucionals són imprescindibles per dur-ho a terme.

La preparació competencial i, en part, ideològica dels joves per assumir un major protagonisme social de la llengua catalana és bona, però la realitat dels usos i de l'entorn no fan més que empènyer els catalanoparlants cap a la deserció lingüística, i els castellanoparlants a la persistència en el monolingüisme actiu. Aquests comportaments, lligats a la situació actual, però, poden perdre importància i extingir-se si es produeixen determi-

V. Conclusions

nats canvis ambientals. L'elecció de la llengua que fan els joves, la fan d'acord amb les seves estratègies d'ús en cada situació, per tant cal actuar perquè sigui estratègicament preferible la tria favorable al català.

En definitiva, el futur immediat que espera a la llengua catalana a Mallorca, i a la resta de les Balears, depèn en gran mesura del grau d'implicació i compromís que totes les institucions, i en primer lloc les polítiques, hi vulguin tenir; de si són capaces de fer arribar a la població el missatge que la conservació i normalització de la llengua catalana depèn de mesures concretes; de la creació dels entorns necessaris per a l'expansió del seu ús. Però també depèn de la voluntat dels illencs, de la pressió que siguin capaços de fer per variar el sentit de la influència dels factors (individuals o col·lectius, públics o privats) que determinen l'evolució lingüística de la nostra societat.

VI. BIBLIOGRAFIA CONSULTADA

Ajuntament de Lluçmajor

- 1991 *Enquesta sociolingüística a la població de Lluçmajor. 1989.* Lluçmajor: Ajuntament de Lluçmajor.

Alcover, Antoni Maria

- 1983 *Per la llengua.* A cura de Josep Massot i Muntaner. Palma: Universitat de Palma; Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- 1982 *Doctrina sobre la llengua de les Balears i de València.* Selecció comentada per Francesc de B. Moll. Mallorca: Ed. Moll.

Alemany Ferrer, Rafael (coord.)

- 1988 *Els processos de normalització lingüística a l'Estat espanyol actual.* Alacant: Ajuntament de Benidorm; Universitat d'Alacant.

Alomar i Canyelles, Antoni Ignasi.

- 1993 "Els pronoms «ns», «ens», «us», «eus» i «euze» a Mallorca". Dins *Estudis de Llengua i Literatura Catalanes/XXVI. Miscel·lània Jordi Carbonell.* Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Pp. 177-178.
- 1994 "El cens de població de 1991 i la normalització lingüística a les Illes Balears". *El Mirall* n.º 66 (gen.-feb. 1994): 41-44.
- 1995a "Les dades del cens de població de 1991 i el procés de normalització lingüística a les Illes Balears". Dins *Actes del Simposi de Demolingüística: III Trobada de Sociolingüistes Catalans.* Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 152-168.

VI. Bibliografia

1995b "La distribució del coneixement del català a Palma". *El Mirall* n.º 73 (maig-juny 1995): 6-12.

Alomar, Antoni I.; & Moll, Aina

1993 "Les llengües i el seu nom". Dins *Línia directa amb la Campanya de Normalització Lingüística*. Vol. IV. Palma: Campanya de Normalització Lingüística. Pp. 9-11.

Amengual i Batle, Josep

1993 "La història dels catecismes de Mallorca i la unitat de la llengua: Qüestió de noms i qüestió de realitats". *Lluc* n.º 774 (maig-juny 1993): 21-30.

APLEC

1991 *Un puput de cresta molla. L'anticatalanisme a Mallorca: noms, llinatges i fotografies*. Palma: APLEC 1991.

Aracil, Lluís V.

1979a "Substitució lingüística". Dins Francesc Artal; Pere Gabriel; & Francesc Roca (a cura de). *Ictineu: Diccionari de les ciències de la societat als Països Catalans (Segles XVIII-XX)*. Barcelona: Edicions 62. Pp. 458-460.

1979b "Educació i Sociolingüística". *Treballs de sociolingüística Catalana* n.º 2 (1979): 33-86.

1986 *Papers de sociolingüística*. 2a ed rev. Barcelona: La Magrana. (1a ed. 1982).

1983 *Dir la realitat*. Barcelona: Edicions Països Catalans 1983.

Arenas i Sampera, Joaquim

1987 *Catalunya, escola i llengua*. Barcelona: La Llar del Llibre 1987.

Argemí, Aureli

- 1991 "El tractat d'unió lingüística entre Flandes i els Països Baixos". Dins Direcció General de Política Lingüística. *Estudis i propostes per a la difusió de l'ús social de la llengua catalana*. Vol. 4. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 227-228.

Argenté, Joan A.; i altres

- 1979 "Una nació sense estat, un poble sense llengua?" *Els Marges* n.º 15 (1979): 3-13

Artigau, Josep Maria (coord.)

- 1995 *Els programes d'immersió als territoris de llengua catalana*. Barcelona: Fundació Jaume Bofill 1995.

Artigues, Antoni

- 1980 "La llengua catalana dins l'ensenyança a Eivissa, Formentera, Mallorca i Menorca". Tesi de Doctorat dirigida pel Dr. Antoni M. Badia i Margarit. Universitat de Barcelona, 1980.
- 1989 *Mecanismes de poder. Escrits de sociolingüística* 2a ed. rev. i augm. Palma: Universitat de les Illes Balears 1989.
- 1993 "UIB: Escàner Lingüístic". *Pissarra* n.º 67 (maig-juny 1993): 76-83.
- 1994 "Els forasters de Palma". *Lluc* n.º 778 (gen.-feb. 1994): 21-23.

Badia i Margarit, Antoni

- 1969 *La llengua dels barcelonins*. Barcelona: Edicions 62.
- 1982 *Llengua i societat*. Barcelona: Indesinenter.

VI. Bibliografia

Bastardas i Boada, Albert

- 1985 *La bilingüització de la segona generació immigrant. Realitat i factors a Vilafranca del Penedés*. Barcelona: Ed. La Magrana 1985.
- 1986 *Llengua i immigració. La segona generació immigrant a la Catalunya no-metropolitana*. Barcelona: Ed. La Magrana 1986.
- 1991a *Fer el futur. Sociolingüística, planificació i normalització del català*. Barcelona: Ed. Empúries 1991.
- 1991b "Comportament lingüístic i canvi social". Dins Joan Martí i Castell (coord.). *Processos de Normalització Lingüística: l'extensió d'ús social i la normativització*. Barcelona: Columna 1991. Pp. 41-63.
- 1993 "Llengua catalana i futur: notes des d'una perspectiva eco-sistèmica". *Revista de Llengua i Dret* n.º 19 (Jul. 1993): 81-93.
- 1994 "Persistència i canvi en el comportament lingüístic: la planificació sociolingüística". Dins *III Jornades de Sociolingüística: Normalització i Planificació Lingüístiques*. Alcoi: Ajuntament d'Alcoi 1994. Pp. 11-25.

Bastardas, Albert; & Soler, Josep (eds.)

- 1988 *Sociolingüística i llengua catalana*. Barcelona: Ed. Empúries 1988.

Batllori, Miquel

- 1984 "Els Països Catalans, ¿són una comunitat cultural?". Dins Joan Fuster; & al. *Els Països Catalans: Un debat obert*. València: Eliseu Climent. Pp. 201-213.

Baetens Beardsmore, Hugo

- 1989 *Principis bàsics del bilingüisme*. Barcelona: Edicions de la Magrana.

VI. Bibliografia

- Bennàssar i Ballester, Carme; & Torres i Ferrer, Margalida
1992 "Perfil dels alumnes no-catalanoparlants dels cursos de l'Obra Cultural Balear". Dins *Ponències, comunicacions i conclusions. Segon simposi sobre l'ensenyament del català a no-catalanoparlants*. Vic: Eumo. Pp. 201-208.
- Berger, Peter L.; & Lukmann, Thomas
1988 *La construcció social de la realitat*. Ed. Herder; Barcelona, 1988 (Ed. original *The social construction of reality: A treatise in the sociology of knowledge*. Nova York: Doubleday & Company Inc. 1966)
- Bernadó, Domènec
1983 "La llengua anglesa en el conflicte lingüístic franco-català. Un cas de macrotriglòssia". *Treballs de sociolingüística catalana* n.º 5 (1983): 9-15
- Bisquerra, Rafael
1989 *Métodos de investigación educativa*. Barcelona: CEAC 1989.
- Bibiloni, Gabriel
1984 *La llengua dels mallorquins: anàlisi sociolingüística*. Barcelona: Publicacions Edicions Universitat de Barcelona.
1991 "La situació del català a les illes Balears". Dins Joan Martí i Castell (coord.) *Processos de Normalització Lingüística*. Barcelona: Columna. Pp. 139-156.
1992 "La llengua a Mallorca: estat d'urgència". *Escola Catalana* n.º 289 (abril 1992): 35-36
1993 *L'estandardització de la llengua catalana: La tasca feta i la tasca a fer*. Manacor: Patronat Municipal de l'Escola Municipal de Mallorca.
1994 "Alguns camins no duen a Roma". *Lluc* n.º 779 (març-abril 1994): 13-14.

VI. Bibliografia

Bibiloni, Gabriel; & Artigues, Antoni

1987 "L'unilingüisme de la nació catalana: una restitució pendent". Dins Fundació Emili Darder. *Mallorca, ara*. Palma: Fundació Emili Darder. Pp. 261-270.

Bibiloni, Gabriel; & Joan, Bernat

1994 *Fer una llengua és fer una nació*. Mallorca: Esquerra Republicana de Catalunya-Illes Balears i Pitiüses 1994.

Boix, Emili

1990 "Tries de llengua entre els joves de Barcelona al final dels vuitanta". *Límits*, n.º 8 (maig 1990): 33-52.

1993 *Triar no és trair. Identitat i llengua en els joves de Barcelona*. Barcelona: Edicions 62 1993.

Boix, Emili; & Farràs, Jaume

1994 "Les llengües, les identitats i els joves d'Andorra". *Treballs de sociolingüística catalana* n.º 12 (1994): 91-106.

Boix, Emili; & Payrató, Lluís

1994 "Una panoràmica bibliogràfica de la sociolingüística i la pragmàtica catalanes recents (1989-1993)". *Treballs de sociolingüística catalana* n.º 12 (1994): 197-129.

Borràs, Joan Ramon

1982 *Les Normes de l'Acadèmia. Anàlisi d'una aberració*. València: Eliseu Climent 1982.

Bruch Salada, Maria Lluïsa; & Plaza Arqué, Júlia

1990 "La situació lingüística a les escoles quebequeses". Barcelona (còpia reprogràfica).

1991 "El Quebec, un país que recupera la seva llengua (2): L'escola, element detonant per a la normalització lingüística". *Escola Catalana*, n.º 276 (gener 1991): 15-17.

VI. Bibliografia

Cabot, Miquel

1987 "El català, llengua de l'ensenyament a les Illes". Dins Fundació Emili Darder. *Mallorca, ara*. Palma: Fundació Emili Darder. Pp. 255-260.

Cabré, Anna

1995 "Factors demogràfics en l'ús de la llengua: el cas de Catalunya". Dins *Actes del Simposi de Demolingüística: III Trobada de Sociolingüistes Catalans*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 9-13.

Canyelles, Caterina; & Villaverde, Joan A.

1994 "Toponímia urbana i retolació comercial". *Lluc* n.º 779 (març-abril 1994): 24-25.

Centro Cultural Mallorquí

1980 *Nova ortografia Balear*. Palma de Mallorca: C.C.M. 1980.

Colom, Antoni J.

1991. *Assaig d'Història de l'Educació a la Mallorca Contemporània*. Palma: Universitat de les Illes Balears 1991.

Colomer, Agustí; & altres

1988 *Document 88*. València: Edicions 3 i 4 1988.

Colomer, Josep M.

1992 "Discriminació vs. segregació". *Revista de Llengua i Dret* n.º 17 (juliol 1992): 207-208.

Company Florit, Joan

1985. "'Premsa Forana', avui". *Lluc* n.º 724 (nov.-des. 1985): 4-5.

VI. Bibliografia

Company, Rafael

1988 "De impura denominatione". Dins COLOMER, Agustí; & altres. *Document 88*. València: Edicions 3 i 4 1988.

Corbeil, Jean-Claude

1988 "La política lingüística quebequesa: una fuga perpètua a tres veus". Dins Manuel Parés i Maicas; & Gäetan Tremblay (a cura de). *Catalunya, Quebec: Dues nacions, dos models culturals*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 117-1136.

Corbera i Pou, Jaume

1979: "Tomàs Aguiló i Forteza i la qüestió de la llengua". *Randa* n.º 9 (1979): 97-116.

1992 "¿Quina llengua a l'escola?". *Escola Catalana* n.º 293 (oct. 1992): 32-35.

1993 "L'esperança frustrada". Dins *O uso das línguas na perspectiva da Europa Comunitária*; Galícia: Associação Galega da Língua 1993. Pp. 155-160

Coromines, Joan

1972 *El que s'ha de saber de la llengua catalana*. Palma: Ed. Moll 1972.

Direcció General d'Educació

1990 *Línies bàsiques per a un model educatiu propi de les Illes Balears (Ensenyament no universitari)*. Palma: Direcció General d'Educació. Conselleria de Cultura, Educació i Esports. Govern Balear 1990

Eco, Umberto

1993 *La ricerca della lingua perfetta*. Roma-Bari: Editori Laterza.

Entwistle, William J.

1973 *Las Lenguas de España: Castellano, Catalán, Vasco y Gallego-Portugués*. Madrid: Ediciones Istmo.

Erill, Gustau; Farràs, Jaume; & Marcos, Ferran

1992 *Ús del català entre els joves a Sabadell*. Barcelona: Generalitat de Catalunya 1992.

Esteva i Fabregat, Claudi

1977 "Aculturació lingüística d'immigrants a Barcelona". *Treballs de Sociolingüística Catalana* n.º 1 (1977): 81-116

1991 "L'ús social de la llengua catalana". Dins Direcció General de Política Lingüística. *Estudis i propostes per a la difusió de l'ús social de la llengua catalana*. Vol. 3. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 9-17.

Ferrando, Aureli; Prats, Joaquim; Sorribes, Marisol; & Arjona, Isabel

1990 "L'ús del valencià i les actituds lingüístiques dels alumnes de BUP i COU de la ciutat de Castelló de la Plana". Dins *Miscel·lània 89*. València: Generalitat Valenciana. Pp. 7-45.

Ferrando Francés, Antoni

1980 *Consciència idiomàtica i nacional dels valencians*. València: Universitat de València.

Ferrer i Gironès, Francesc

1985 *La persecució política de la llengua catalana*. Barcelona: Edicions 62.

VI. Bibliografia

Fishman, Joshua A.

1982 *Istruzione Bilingue: Una prospettiva sociologica internazionale*. Bergamo: Minerva Italica 1982 (Ed. original *Bilingual Education: An International Sociological Perspective*. Rowley, Mass.: Newbury House Publishers 1976)

Fuster, Joan

1982 *País Valencià, per què?*. València: Eliseu Climent 1982

Garcia Raffi, J.V.; & Manuel, Carme

1991 "Els centres lingüístics a Gal·les". Dins Direcció General de Política Lingüística. *Estudis i propostes per a la difusió de l'ús social de la llengua catalana*. Vol. 4. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 29-31.

Garcia Sevilla, Lluís; & Garau, Víctor

1973 *La llengua i l'escola a les Balears*. Ciutat de Mallorca: Obra Cultural Balear.

Gimeno, Francesc

1982 "Alternatives al bilingüisme valencià meridional: a propòsit d'una pre-enquesta sobre les varietats lingüístiques". *Treballs de sociolingüística catalana*, n.º 4. València: Eliseu Climent. Pp. 51-61

Gimeno, Francesc; & Montoya, Brauli

1989 *Sociolingüística*. València: Universitat de València 1989

Ginard, Joan

1995 "Grau de coneixement del català a les Balears". Dins *Actes del Simposi de Demolingüística: III Trobada de Sociolingüistes Catalans*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 135-151.

Gracia, Francisca i Terrassa, Mònica

1994 "L'ús del català a selectivitat". *Lluc* n.º 779 (març-abril 1994): 22-23.

Grossmann, Maria

1980 "Anàlisi sociolingüística de la població escolar de l'Alguer". Dins J. Bruguera; & Massot i Muntaner, J. (a cura de). *Actes del Cinquè Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Pp. 511-533.

Grup de treball de sociolingüística aplicada del CEP d'Eivissa

1991 "Usos i actituds lingüístiques d'alumnat, pares i professorat" (còpia repogràfica)

Guia, Josep.

1983 *Països Catalans i Llibertat*. Sant Boi de Llobregat: Edicions Lluita.

Havu, Jukka

1991 "Aspectes sociolingüístics generals als països nòrdics i tractats internacionals del Consell Nòrdic". Dins Direcció General de Política Lingüística. *Estudis i propostes per a la difusió de l'ús social de la llengua catalana*. Vol. 4. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 239-254.

Hawley, Amos H.

1991 *Teoría de la Ecología Humana*. Madrid: Tecnos (Ed. original *Human Ecology. A Theoretical Essay*. Chicago: The University of Chicago 1986)

VI. Bibliografia

Hernández, Carles; & Bourbean, Robert

1995 "L'evolució demolingüística de la regió metropolitana de Montreal". Dins *Actes del Simposi de Demolingüística: III Trobada de Sociolingüistes Catalans*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 204-215

Hudson, R.A.

1981 *La Sociolingüística*. Barcelona: Anagrama.

Huguet, Josepa; & Serra, Blanca

1993 *El jovent opina. Llengua i ensenyament als instituts públics de Catalunya*. Barcelona: Oikos-Tau.

IBAE. Institut Balear d'Estadística

1989a *La Llengua de les Illes Balears*. Palma: Govern Balear.

1989b *Estadística de l'ensenyament a les Balears*. Palma: Govern Balear.

1989c *Les migracions a les Illes Balears*. Palma: Govern Balear.

1992 *Cens de Població 1991*. Vol. I: *Resultats Generals*. Palma: Govern Balear.

1993a *Cens de població 1991*. Vol. IV: *Mallorca*. Palma: Govern Balear.

1993b *Cens de població 1991*. Vol. VII: *Taules sobre el coneixement de la llengua de la CAIB*. Palma: Govern Balear.

1993c *Cens de població 1991*. Vol. II: *Taules de la CAIB i Illes bidimensionals*. Palma: Govern Balear.

Janer i Torrens, Martí

1994 "El català a la retolació de les vies d'entrada i sortida de Palma". *Lluc* n.º 779 (març-abril 1994): 26-27.

Joan i Marí, Bernat

1984 *Bilingüisme? Normalització? Dades sobre el conflicte lingüístic a l'illa d'Eivissa*. Palma: Promotora Mallorquina de Mitjans de Comunicació.

VI. Bibliografia

- 1992 "Llengua i educació a Eivissa: inèrcies i canvis". *Escola Catalana* n.º 289 (abril 1992): 34-35.
- 1994 "Les normalitzacions reeixides". Tesi doctoral dirigida pel Dr. Gabriel Bibiloni i Canyelles. Universitat de les Illes Balears.
- 1995 "Models de política lingüística en l'educació d'Europa". *Pissarra* n.º 78 (oct.-nov. 1995): 7-9.

Jones, Bryan

- 1991 "L'experiència del Mudiad Ysgolion Meithrin". Dins *Di-recció General de Política Lingüística. Estudis i propostes per a la difusió de l'ús social de la llengua catalana*. Vol. 4. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 13-22.

Junyent, Carme

- 1992 *Vida i mort de les llengües*. Barcelona: Empúries.

Kremnitz, Georg

- 1993 *Multilingüisme social*. Barcelona: Edicions 62. (Ed. original *Gesellschaftliche Mehrsprachigkeit*. Viena: Wilhelm Braumüller, 1990)

Linton, Ralph.

- 1982 *Cultura y personalidad*. 9a reimpr. Mèxic: Fondo de Cultura Econòmica. (Ed. original *The Cultural Background of Personality*. Nova York-Londres: D. Applenton-Century C. 1945)

Lladó, Joana; & Sánchez, Carme

- 1992a "L'ensenyament del català a no-catalanoparlants adults a les Illes Balears". Dins *Ponències, comunicacions i conclusions. Segon simposi sobre l'ensenyament del català a no-catalanoparlants*. Vic: Eumo. Pp. 219-225.
- 1992b "L'ensenyament de català a adults". *Escola Catalana* n.º 289 (abril 1992): 32-33.

VI. Bibliografia

Llull, Anselm

1975 *El mallorquinisme polític (1840-1936). Del regionalisme al nacionalisme*. Edicions Catalanes de París.

Mackey, William Francis

1976 *Bilinguisme et contact des langues*. Paris: Éditions Klincksieck.

1991 "The Ecology of plurilingual societies" (Ponència al simposi *Estat i població plurilingüe*). Barcelona.

Mcrae, Kenneth D.

1991 "The State and the Plurilingual Society: a Framework for the Selection of Language Policy" (Ponència al simposi *Estat i població plurilingüe*). Barcelona.

Marí, Isidor

1976 "Bilingüisme i educació a les Illes Balears". Dins Institut de Ciències de l'Educació-Universitat de Barcelona. *Bilingüisme i educació*. Barcelona: Teide. Pp. 95-97.

1992 *Un horitzó per a la llengua*. Barcelona: Empúries.

1994 "Palma: la política lingüística d'una capital". *Lluc* n.º 778 (gen.-feb. 1994): 13-15.

1994 "Formes possibles d'articulació dels Països Catalans". *El Mirall* n.º 67 (març-abril 1994): 4-10

Marí, Isidor (coord.)

1992 *La llengua als Països Catalans*. Barcelona: Fundació Jaume Bofill.

Marí, Isidor (ed.)

1992 *Les Illes Oblidades*. Barcelona: Acta.

Martí i Castell, Joan (coord.)

1991 *Processos de normalització lingüística: l'extensió d'ús social i la normalització*. Barcelona: Columna.

Martínez, Tomàs

- 1995a "La llengua catalana a l'ensenyament primari a les Illes Balears". Dins *Obra Cultural Balear Dades sobre l'ensenyament en català a les Balears. Curs 1993-1994*. Palma: Obra Cultural Balear. Pp. 11-35.
- 1995b "La llengua catalana a l'educació infantil i primària a les Illes Balears (Curs 1994-1995)". *Pissarra* n.º 78 (oct.-nov. 1995): 38-42.

Mas i Vives, Joan

- 1975 "Tomàs Aguiló i la Renaixença". *Randa* n.º 1 (1975): 61-88.
- 1991 "L'epistolari entre Marià Aguiló i Bartomeu Muntaner, font per a l'estudi de la Renaixença". *Randa* n.º 30 (1991): 177-192.

Mascaró, Ignasi

- 1982 "Enquesta sociolingüística als maonesos". *Treballs de sociolingüística* n.º 4 (1982): 63-88

Massot i Muntaner, Josep

- 1983 "El nom i la unitat de la llengua catalana segons mossèn Antoni M. Alcover". *L'Espill* n.º 17-18 (Primavera-estiu, 1983): 79-89.
- 1985 *Els mallorquins i la llengua autòctona*. 2a ed. augm. Barcelona: Curial Edicions.

Mayntz, R.; Holm, K.; & Hübner, P.

- 1985 *Introducción a los métodos de la sociología empírica*. 4a ed. Madrid: Alianza Editorial.

Melià Pericàs, Josep

- 1967 *Els mallorquins*. Palma de Mallorca: Daedalus 1967.
- 1970 *Informe sobre la lengua catalana*. Madrid: Magisterio Español 1970.

VI. Bibliografia

Melià i Garí, Joan

- 1987 "L'oculta coherència". Dins Fundació Emili Darder. *Mallorca, ara*. Palma: Fundació Emili Darder. Pp. 271-279.
- 1991 "La llengua catalana i els joves de Mallorca. Coneixement, usos i actituds durant el curs 1979-1980". (Estudi inèdit).
- 1992a "La llengua catalana a la Universitat de les Illes Balears". *Escola Catalana* n.º 289 (abril 1992): 25-27.
- 1992b "Llengua i immigració: la llengua i els immigrants de segona generació a Mallorca". Dins Justícia i Pau. *Immigració, racisme i xenofòbia a Mallorca*. Palma: El Tall editorial. Pp. 165-184
- 1993a "Qui l'encerta l'endevina. Comentari als censos de 1986 i 1991". *El Mirall* n.º 63 (jul.-agost 1993): 46-48.
- 1993b "Els vidres deformats. Llengües i models escolars". *El Mirall* n.º 64 (set.-oct. 1993): 7-10.
- 1994a *El nom de la llengua. Els joves de Mallorca i la identificació de la llengua catalana*. (Estudi inèdit).
- 1994b "Resistència i desídia: bases de futur. Us social i futur de la llengua a les Illes Balears". Dins *II Jornades de Sociolingüística: L'ús social i el futur de la llengua*. Alcoi: Ajuntament d'Alcoi. Pp. 89-122.
- 1994c "Vuit anys sense política lingüística?". *El Mirall* n.º 66 (gen.-feb. 1994): 25-31.
- 1994d "Les dades lingüístiques com a instrument de pressió". *Lluc* n.º 778 (gen.-feb. 1994): 16-19.
- 1995a "Reflexions entorn de l'ensenyament en català a les Illes Balears". Dins *Obra Cultural Balear Dades sobre l'ensenyament en català a les Balears. Curs 1993-1994*. Palma: Obra Cultural Balear. Pp. 5-9.
- 1995b "Saber català no és garantia de normalitat". *Pissarra* n.º 78 (oct.-nov. 1995): 30-31.

Miralles, Joan

- 1989 "La llengua catalana a Mallorca (1229-1986)". Dins *Segon Congrés Internacional de la Llengua Catalana*. Vol VIII. València: Institut de Filologia de València. Pp. 111-156.

Moll, Aina

- 1980 "Problemàtica del català estàndard". Dins J. Bruguera; & Massot i Muntaner, J. (a cura de). *Actes del Cinquè Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Pp. 571-585.
- 1992 "L'impacte de la immigració en la llengua i la cultura de les Illes Balears". Dins Justícia i Pau. *Immigració, racisme i xenofòbia a Mallorca*. Palma: El Tall editorial. Pp. 157-164.
- 1994 "Palma i la normalització lingüística". *Lluc* n.º 778 (gen.-feb. 1994): 9-12.
- 1995 "Sobre la immersió en l'ensenyament de llengües". *Pissarra* n.º 78 (oct.-nov. 1995): 32-33.

Moll, Francesc de B.

- 1972 *Polèmica d'en Pep Gonella*. Palma: Moll.
- 1978 *Llengua o dialecte? Català o mallorquí?*. Palma: Obra Cultural Balear.
- 1983 *Materials de divulgació filològica*. Palma de Mallorca: Universitat de Palma de Mallorca.

Mollà, Toni; & Palanca, Carles

- 1987 *Curs de sociolingüística. 1*. Alzira: Bromera.

Mollà, Toni; & Viana, Amadeu

- 1989 *Curs de sociolingüística. 2*. Alzira: Bromera.
- 1991 *Curs de sociolingüística. 3*. Alzira: Bromera.

VI. Bibliografia

Montaner, Enric

- 1987 "Igualitarisme lingüístic i estat espanyol". Dins Seminari de Sociolingüística de Barcelona *La diversitat (im)pertinent. Gent, política i llengües*. Barcelona: El Llamp 1987. Pp. 67-112.

Montoya Abad, Brauli

- 1992 "Transmissió lingüística intergeneracional i escola catalana a Mallorca". *Escola Catalana*, n.º 294 (nov. 1992): 13-15; n.º 295 (des. 1992): 11-13.
- 1995 "La interrupció de la transmissió intergeneracional del català a la regió d'Alacant. Un estudi de cas". Dins *Actes del Simposi de Demolingüística. III Trobada de Sociolingüistes Catalans*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 253-263.
- 1996 "Alacant: la llengua interrompuda" (en premsa)

Munar, Felip

- 1992 "Els cursos de reciclatge de llengua per a professors de secundària". *Escola Catalana* n.º 289 (abril 1992): 29-31.

Munar, Margalida

- 1988 "El Servei de Suport a l'Ensenyament en Català de l'Ajuntament de Palma". *El Mirall* n.º 18 (juny 1988): 16-17.
- 1992 "Ensenyament en català a les Illes Balears". *Escola Catalana* n.º 289 (abril 1992): 22-24.

Nijs, Bob de

- 1987 "El procés de normalització lingüística de Flandes" *Revista de Catalunya* n.º 10 (jul.-ag. 1987): 87-106.

Ninyoles, Rafael

1982 *Idioma i prejudici*. 3a. ed. Palma: Moll. (1a ed. 1971)

1989 *Estructura social i política lingüística*. Alzira: Bromera.

Parès, Manuel

1991 "La política de promoció de la llengua francesa als mitjans de comunicació social del Quebec". Dins Direcció General de Política Lingüística. *Estudis i propostes per a la difusió de l'ús social de la llengua catalana*. Vol. 4. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 137-151.

Payrató, Lluís

1985 *La interferència lingüística*. Barcelona: Curial Edicions Catalanes.

Peñarrubia, Isabel

1991 *Els partits polítics davant el caciquisme i la qüestió nacional a Mallorca (1917-1923)*. Palma: Consell Insular de Mallorca; Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

Picornell, Climent; Rios, Pere; & Sureda, Jaume

1990 *Conèixer Palma*. Palma: Ajuntament de Palma.

Pizzorusso, Alessandro; Senelle, Robert; Plourde, Michel; & Morand, Charles-Albert

1983 *Ordenació legal del plurilingüisme als estats contemporanis*. Barcelona: Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya.

Prats, Modest; Rafanell, August; & Rossich, Albert

1990 *El futur de la llengua catalana*. Barcelona: Empúries.

VI. Bibliografia

Puig i Salellas, Josep M.

1989 "La llengua i la dominació política". *Revista de Llengua i Dret* n.º 13 (des. 1989): 91-103.

Rafanell, August (ed.)

1991 *Un nom per a la llengua. El concepte de llemosí en la història del català*. Vic: Eumo.

Reixach, Modest

1995 "Els censos lingüístics, entre la substitució i la normalització". Dins *Actes del Simposi de Demolingüística: III Trobada de Sociolingüistes Catalans*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 235-252.

Renzi, Lorenzo

1982 *Introducción a la filología románica*. Madrid: Gredos.

Ripoll, Antònia

1994 "La immigració a Palma". *Lluc* n.º 778 (gen.-feb. 1994): 4-8.

Riquer, Martí; Comas, Antoni; & Molas, Joaquim.

1985 *Història de la literatura catalana* (4a ed.). Barcelona: Ed. Ariel 1985.

Rohrlich, Fritz

1987 *De la paradoxa a la realitat. Els nostres conceptes bàsics del món físic*. Barcelona: Enciclopèdia catalana 1994 (Ed. original *From paradox to reality. Our basic concepts of the physical world*. Cambridge: Cambridge University Press 1987)

Rossich i Estragó, Albert

1994 "El català: àmbits de prestigi i àmbits d'ús". Dins *II Jornades de sociolingüística: l'ús social i el futur de la llengua*. Alcoi: Ajuntament d'Alcoi. Pp. 123-141.

Sbert, Miquel

- 1992 "Expectatives davant l'ensenyament en català a les Illes Balears". *Escola Catalana* n.º 289 (abril 1992): 18-21.
- 1994 "El català a l'ensenyament a Palma (Curs 1992-1993)". *Lluc* n.º 779 (març-abril 1994): 15-21.

Sbert, Miquel; & Vives, Miquel

- 1993 "El catalán como lengua de enseñanza en las Islas Baleares. Algunos datos". Dins Miquel Siguan (coord.) *Enseñanza en dos lenguas*. Barcelona: ICE Universitat de Barcelona - Editorial Horsori. Pp. 227-242
- 1994 "Las lenguas en el sistema educativa de las Islas Baleares". Dins Miquel Siguan (coord.) *Las lenguas en la escuela*. Barcelona: ICE Universitat de Barcelona - Editorial Horsori. Pp. 109-130

Serra, Josep

- 1987 "Notes sobre les actituds lingüístiques dels menorquins. Diagnòstic 1986: crisi". *Randa*, 21 (1987): 213-232.

Servei Lingüístic de la UIB

- 1995 "El català a la docència" (estudi inèdit)

Strubell i Trueta, Miquel

- 1981 *Llengua i població a Catalunya*. Barcelona: Edicions de la Magrana.

Sureda, Bernat

- 1989 *Els il·lustrats mallorquins i els seus projectes educatius*. Palma: Govern Balear.

Torres, Joaquim

- 1976 "Les recerques sociolingüístiques catalanes basades en treballs de camp". Dins Institut de Ciències de l'Educació. *Bilingüisme i educació (2n Seminari)*. Barcelona: Teide. Pp. 49-53.

VI. Bibliografia

Torres, Joaquim; & Boada, Humbert

1990: "Els treballadors i la llengua catalana". *Treballs de Sociolingüística catalana* n.º 8 (1990): 39-78.

UIB-CIM. Universitat de les Illes Balears; & Consell Insular de Mallorca

1986 "Enquesta sociolingüística sobre la població de Mallorca". Mallorca. (Còpia reprogràfica. Servei Lingüístic de la Universitat de les Illes Balears)

Vallverdú, Francesc

1973 *El fet lingüístic com a fet social*. Barcelona: Edicions 62.

1979 "Normalització lingüística". Dins Dins Francesc Artal; Pere Gabriel; & Francesc Roca (a cura de). *Ictineu: Diccionari de les ciències de la societat als Països Catalans (Segles XVIII-XX)*. Barcelona: Edicions 62. Pp. 344-345.

1980 *Aproximació crítica a la sociolingüística catalana*. Barcelona: Edicions 62.

Van de Craen, Pete

1991 "The Role of Linguistic Legislation or the Regulation of Linguistic Pluralism in Belgium". (Ponència al simposi *Estat i població plurilingüe*). Barcelona.

Vila i Moreno, Francesc Xavier

1993 *Transmissió dels idiomes en les parelles lingüísticament mixtes*. Barcelona: Generalitat de Catalunya.

Viladot, M. Àngels

1993 *Identitat i vitalitat lingüística del catalans*. Barcelona: Columna 1993.

- 1995 "Les dades demogràfiques en el concepte de vitalitat lingüística". Dins *Actes del Simposi de Demolingüística: III Trobada de Sociolingüistes Catalans*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 20-33.

Vives, Jordi

- 1976 "Aportació sociològica al problema del contacte de llengües en els Països Catalans". Dins Institut de Ciències de l'Educació. *Bilingüisme i educació (2n Seminari)*. Barcelona: Teide. Pp. 37-47.

Vives Madrigal, Miquel

- 1989 "Avaluació de les actituds i dels coneixements de les llengües catalana i castellana a les escoles de Mallorca". Tesi doctoral dirigida pel Dr. Antoni Colom Cañellas. Universitat de les Illes Balears.
- 1993 "La actitud de los escolares mallorquines hacia las lenguas catalana y castellana". Dins Miquel Siguan (coord.) *Enseñanza en dos lenguas*. Barcelona: ICE Universitat de Barcelona - Editorial Horsori. Pp. 289-302

Weinreich, Uriel

- 1979 *Languages in contact. Findings and Problems*. 9a ed. The Hage: Moutons Publishers 1979 (1a ed.: 1953).

Willemyns, Roland

- 1991 "Mesures de planificació lingüística als territoris de llengua neerlandesa". Dins Direcció General de Política Lingüística. *Estudis i propostes per a la difusió de l'ús social de la llengua catalana*. Vol. 4. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 255-261.

VII. ÍNDEX DE GRÀFICS I TAULES

2. Metodologia

1. Població	37
2. Mostra seleccionada	37
3. Dimensions de la mostra	38
4. Distribució de la mostra segons el lloc de residència . .	42
5. Distribució de la mostra segons el curs	42
6. Criteris d'agrupament dels llocs de residència	44

3. El context: la situació lingüística de les Illes Balears

7. Evolució relativa de la immigració a les Illes Balears . .	51
8. Coneixements de la llengua catalana a les Illes Balears .	58
9. Coneixements de la llengua catalana. Segons el lloc de naixement	59

4. L'àmbit familiar

10. Lloc de naixement dels pares i de les mares	79
11. L1 dels pares, mares i alumnes i llengua de relació familiar	79
12. L1 dels pares, mares i alumnes i llengua de relació familiar (grup AUT)	82
13. Lloc de residència dels alumnes del grup AUT	83
14. La llengua catalana a l'àmbit familiar. Segons el lloc de residència (grup AUT)	84
15. Estudis dels progenitors dels alumnes de L1cat (grup AUT)	86
16. Lloc de naixement i llengua de pares i mares del grup MXT	88
17. Llengua usada per progenitors i fills en les famílies MXT	89
18. Llengua que usen els matrimonis mixtos segons la L1 dels cònjuges	91
19. Llengua en què, segons la seva L1, parlen els cònjuges de matrimonis mixtos als fills	91
20. Lloc de residència dels alumnes del grup MXT	92
21. Llengua dels progenitors. Segons el lloc de residència (grup MXT)	93
22. L1 dels alumnes i llengua d'ús familiar del grup MXT. Segons el lloc de residència	94
23. L1 dels fills segons la llengua en què els parlen els pares i mares	95

VII. Index de gràfics i taules

24. Lloc de residència dels alumnes del grup MXT	96
25. Competència en català. Valors globals	99
26. Competència en català. Grup AUT	101
27. Competència en català. Grup MXT	102
28. Competència en català. Grup MXT. Segons el lloc de residència. I.- Comprensió	103
29. Competència en català. Grup MXT. Segons el lloc de residència. II.- Expressió	104
30. Llengua usada amb els fills segons el nivell de domini del català parlat (Grup MXT)	105
31. Competència en català. Grup IMM	106
32. Competència en català. Grup IMM. Segons el lloc de residència. I.- Comprensió	107
33. Competència en català. Grup IMM. Segons el lloc de residència. II.- Expressió	108
34. Nivell més elevat de competència en català. Segons l'origen familiar	109
35. Competència dels alumnes en llengua catalana	110
36. Domini de la llengua catalana en immigrants de matrimonis mixtos i de matrimonis d'immigrants	111
37. Nivell de domini de català i de castellà. Valors globals	114
38. Domini superior o igual de català i castellà de tots els alumnes	115
39. Domini relatiu de català i de castellà. Segons el grup d'origen familiar	116
40. Diferències entre el bon domini de català i castellà. Segons el grup de procedència dels alumnes i el tipus de coneixement valorat	118
41. Domini relatiu de català i de castellà. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	120
42. Domini relatiu de català i de castellà. Segons el lloc de residència	122
43. Domini relatiu de català i de castellà. Segons el curs	123
44. Domini superior o igual de català i de castellà entre els alumnes de L1cat	124
45. Alumnes que tenen el mateix nivell de domini de català i de castellà. Segons el grup d'origen i el lloc de residència	125
46. Forma d'aprenentatge de la llengua catalana. Valors	

VII. *Index de gràfics i taules*

globals	130
47. Forma d'aprenentatge de la llengua catalana. Segons el grup d'origen familiar	132
48. Forma d'aprenentatge de la llengua catalana. Grup AUT. Segons el lloc de residència	133
49. Forma d'aprenentatge de la llengua catalana. Grup MXT. Segons el lloc de residència	134
50. Forma d'aprenentatge de la llengua catalana. Grup IMM. Segons el lloc de residència	136
51. Entorns més afavoridors de l'aprenentatge del català . .	137
52. Entorns més afavoridors de l'aprenentatge del català. Segons el grup d'origen familiar	139
53. Entorns més afavoridors de l'aprenentatge del català. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	139
54. Entorns més afavoridors de l'aprenentatge del català. Segons el curs	140
55. Entorns més afavoridors de l'aprenentatge del català. Segons la L1	142
5. L'entorn lingüístic extrafamiliar	
56. Major presència ambiental de les llengües. Segons el lloc de residència	159
57. Llengua que senten parlar més els alumnes en els distints àmbits. Segons l'origen familiar i el lloc de residència	160-161
58. Grau de percepció d'ús majoritari del català. Segons el lloc de residència i el grup d'origen	164
59. Grau de catalanització dels centres públics i privats .	168
60. Nivell de normalització de la classe i nombre d'assignatures en què els alumnes usen el català	169
61. Nivell de normalització de la classe i grup d'origen familiar	170
62. Freqüència de contacte amb els mitjans audiovisuals. Segons la llengua d'emissió. Valors globals	174
63. Freqüència de contacte amb els mitjans audiovisuals. Segons la llengua d'emissió i el lloc de residència . .	176
64. Freqüència de contacte amb els mitjans audiovisuals. Segons la llengua d'emissió i el grup d'origen familiar	177
65. Freqüència de contacte amb els mitjans audiovisuals en català. Segons el grup d'origen familiar i el lloc	

VII. *Index de gràfics i taules*

de residència	178
66. Freqüència de contacte amb els mitjans audiovisuals. Segons la L1	179
67. Predomini del contacte amb mitjans en català o en castellà. Segons el grup d'origen familiar	181
68. Predomini del contacte amb mitjans en català o en castellà. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	182
69. Freqüència de contacte amb els mitjans audiovisuals. Segons la llengua d'emissió i la L1 dels alumnes	183
70. Lectura de premsa en català i en castellà	185
71. Lectura de premsa segons la L1	185
72. Lectura de premsa segons el grup d'origen familiar	187
73. Lectura de premsa segons el lloc de residència	188
74. Lectura de premsa en català. Segons el grup d'origen i el lloc de residència	189
75. Lectura de llibres en català, en castellà i altres llengües	190
76. Llengua predominant en la lectura de llibres. Segons el grup d'origen i el lloc de residència	192
77. Predomini de la llectura en català i en castellà. Segons la L1 dels alumnes	194
78. Llibres/any llegits en català pels alumnes	194
79. Motius de lectura de llibres en català, castellà i altres llengües	195
80. Motius de lectura de llibres en català. Segons el grup d'origen i el lloc de residència	196
81. Llengua preferida en les lectures	197
82. Llengua de lectura quan poden triar-la. Segons el grup d'origen i el lloc de residència	198
83. Llengua de lectura quan poden triar-la. Segons el curs en què estan matriculats	199
6. Usos de la llengua catalana	
84. Ús del català i del castellà amb interlocutors cone- guts castellanoparlants i catalanoparlants	211
85. Ús del català i del castellà amb interlocutors cone- guts castellanoparlants i catalanoparlants. Segons el grup d'origen. I.- Ús del català	213

VII. *Index de gràfics i taules*

86. Ús del català i del castellà amb interlocutors coneguts castellanoparlants i catalanoparlants. Segons el grup d'origen. II.- Ús del castellà	213
87. Ús del català amb interlocutors coneguts. Segons el grup d'origen i el lloc de residència	216
88. Ús de català i de castellà amb interlocutors coneguts (L1cat)	218
89. Ús de català i de castellà amb interlocutors coneguts (L1cast)	219
90. Ús de català i de castellà amb interlocutors coneguts (L1bil)	219
91. Ús de català i de castellà amb interlocutors coneguts. Segons el grup d'origen	221
92. Ús de català i de castellà amb interlocutors coneguts. Segons el lloc de residència. Alumnes del grup AUT . . .	221
93. Ús de català i de castellà amb interlocutors coneguts. Segons el lloc de residència. Alumnes del grup MXT . . .	222
94. Ús de català i de castellà amb interlocutors coneguts. Segons el lloc de residència. Alumnes del grup IMM . . .	223
95. Llengua usada amb l'amic o amiga que més els agrada . . .	224
96. Llengua usada amb l'amic o amiga que més els agrada. Segons el grup d'origen i el lloc de residència	224
97. Ús d'una sola llengua en totes les situacions	225
98. Ús del català i del castellà amb desconeguts	230
99. Ús del català i del castellà amb desconeguts. Segons el grup d'origen familiar	234
100. Ús del català amb desconeguts en relació amb la L1. Segons el grup d'origen familiar	234
101. Ús del català amb desconeguts. Segons el grup d'origen familiar	237
102. Ús del català amb desconeguts. Segons la L1	239
103. Interpel·lació en llengua catalana amb desconeguts. Segons la L1 i la població de residència	240
104. Usos interns i especials de la llengua	243
105. Usos interns i especials de la llengua. Segons el grup d'origen familiar	245
106. Usos interns i especials de la llengua. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència . . .	247
107. Llengua usada per contar acudits. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	250

VII. Index de gràfics i taules

108. Llengua usada per prendre apunts	251
109. Llengua usada per prendre apunts. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	252
110. Llengua usada per contestar el qüestionari. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	254
111. Usos condicionats del català. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	255
112. Llengua que parlaran amb la parella i els fills. Segons la llengua de la parella	257
113. Llengua que parlaran amb la parella. Segons la llengua de la parella i la seva L1	259
114. Llengua que parlaran amb els fills. Segons la llengua de la parella i la seva L1	260
115. Ús del català amb la parella. Segons la llengua de la parella i el lloc de residència de l'enquestat	262
116. Ús del català amb els fills. Segons la llengua de la parella i el lloc de residència de l'enquestat	263
117. Llengua que usaran a la Universitat o a la feina	264
118. Llengua que usaran a la Universitat o a la feina. Segons la L1	265
119. Llengua que usaran a la Universitat o a la feina. Segons la L1 i el lloc de residència	266
120. Nivell d'ús de la llengua catalana (global i per grup d'origen) i de la llengua castellana (global) segons les situacions	270
7. Opinions sobre els comportaments lingüístics.	
121. Valoració del bilingüisme passiu. Valors globals i segons el grup d'origen familiar	278
122. Valoració del bilingüisme passiu. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	280
123. Valoració del bilingüisme passiu. Segons el grau de catalanització del centre a què assisteixen. Alumnes del grup AUT amb residència als pobles	281
124. Valoració del bilingüisme passiu. Segons la L1	282
125. Ús del català i del castellà dels alumnes de L1cat o L1bil que no consideren una falta d'educació practicar el bilingüisme passiu	283

VII. *Index de gràfics i taules*

126. Actitud lingüística en reunions mixtes (I). Valors globals i segons el grup d'origen familiar	285
127. Actitud lingüística en reunions mixtes (I). Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	286
128. Actitud lingüística en reunions mixtes (I). Segons la L1	287
129. Actitud lingüística en reunions mixtes (II). Valors globals i segons el grup d'origen familiar	288
130. Actitud lingüística en reunions mixtes (II). Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	290
131. Actitud lingüística en reunions mixtes (II). Segons la L1	291
132. S'han sentit obligats a parlar en català o en castellà	292
133. Circumstàncies en què s'han vist obligats a parlar en català o en castellà	293
134. Alumnes de distints grups lingüístics que s'han sentit obligats a parlar en català o en castellà	295
135. Circumstàncies en què els alumnes de Llcat i de Llcast s'han vist obligats a parlar en català o en castellà	296
136. Lloc de residència dels que s'han sentit obligats a parlar en català o en castellà	298
137. Circumstàncies en què els alumnes de Palma i dels pobles s'han vist obligats a parlar en català o en castellà	299
138. S'han sentit obligats a parlar en català o en castellà. Segons els cursos	300
139. Usos de català d'alumnes de Llcast segons si s'han sentit obligats a parlar en català o no (I)	302
140. Usos de català d'alumnes de Llcast segons si s'han sentit obligats a parlar en català o no (II)	302
141. Assignatures que menys els agraden. Segons el curs	305
142. Nombre de dentres en què el percentatge d'alumnes que citen el català com l'assignatura que menys els agrada se situa entre els valors indicats	307
143. Alumnes als quals l'assignatura que menys els agrada és el català. Segons el grup d'origen	308
144. Alumnes als quals l'assignatura que menys els agrada és el català. Segons el grup d'origen i el lloc de residència	309

VII. Index de gràfics i taules

145. Alumnes als quals l'assignatura que menys els agrada és el català. Segons la L1	310
8. Opinions sobre la situació de la llengua catalana a l'actualitat.	
146. Extensió de l'ús del català. Valors globals i segons el grup d'origen familiar	319
147. Extensió de l'ús del català. Segons la L1	320
148. Extensió de l'ús del català. Segons el grup d'origen i el lloc de residència	321
149. Evolució del canvi lingüístic. Valors globals i segons el grup d'origen familiar	323
150. Evolució del canvi lingüístic. Segons la L1	325
151. Evolució del canvi lingüístic. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	327
152. Evolució del canvi lingüístic. Segons el curs	328
153. La utilitat de la llengua catalana	329
154. La llengua catalana és útil. Valors globals i segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	330
155. La llengua catalana és útil (Segons la L1)	331
156. El català és útil per trobar feina. Valors globals i segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	332
157. El català és útil per trobar feina (Segons la L1)	334
158. Diferència entre la utilitat del català i la facilitat de trobar feina. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	335
9. Opinions sobre la normalització lingüística	
159. Factors que afavoreixen la normalització lingüística	343
160. Factors que afavoreixen la normalització lingüística. Segons el grup d'origen familiar	344
161. Factors que afavoreixen la normalització lingüística. Segons la L1	346
162. Factors que afavoreixen la normalització lingüística. Segons el curs	347
163. Nombre de llengües que l'escola ha d'ensenyar	349
164. Nombre de llengües que l'escola ha d'ensenyar. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	349
165. Nombre de llengües que l'escola ha d'ensenyar. Segons	

VII. *Index de gràfics i taules*

la L1 i segons el curs	350
166. Les llengües que l'escola ha d'ensenyar	351
167. Les llengües que l'escola ha d'ensenyar. Segons el grup d'origen i el lloc de residència	352
168. Les llengües que l'escola ha d'ensenyar. Segons la L1 i segons el curs	355
169. Llengües vehiculars a l'escola	357
170. Llengües vehiculars a l'escola. Segons el grup d'origen i el lloc de residència	358
171. Llengües vehiculars a l'escola. Segons la L1 i segons el curs	360
172. Equiparació del català i del castellà	362
173. Model bilingüe per a tot l'estat	363
174. Acord amb un model bilingües per a tot l'estat (Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència) . . .	364
175. Acord amb un model bilingües per a tot l'estat. Segons el curs (i el grup d'origen familiar)	366
176. Acord amb un model bilingües per a tot l'estat. Segons la L1	367
177. Oficialitat única del català a Mallorca	367
178. Acord amb l'oficialitat única del català a Mallorca. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	368
179. Oficialitat única del català a Mallorca. Segons el curs (i el grup d'origen familiar)	370
180. Oficialitat única del català a Mallorca. Segons la L1	370
181. El manteniment social de la llengua catalana	371
182. Seria bo que a Mallorca tothom parlàs català. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència . . .	372
183. Seria bo que a Mallorca tothom parlàs català. Segons el curs	373
184. Seria bo que a Mallorca tothom parlàs català. Segons la L1	374
185. És bo que a Mallorca es conservi el català	374
186. És bo que a Mallorca es conservi el català. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència . . .	375
187. És bo que a Mallorca es conservi el català. Segons el curs	376
188. És bo que a Mallorca es conservi el català. Segons la L1	376

VII. Index de gràfics i taules

10. La identitat dels alumnes i de la llengua de Mallorca,	
189. Autoidentificació	387
190. Autoidentificació. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	388
191. Autoidentificació. Segons la L1	389
192. Identitat dels alumnes. Segons la L1 i el lloc de residència	389
193. Identitat dels alumnes. Segons la L1 i el grup d'origen familiar	390
194. Opinions amb relació a la llengua catalana. Segons la L1 i la identificació gentilícia	391
195. Usos del català. Segons la L1 i la identificació gentilícia	392
196. El nom de la llengua pròpia de les Illes Balears. Valors globals i segons el grup d'origen familiar . . .	397
197. Anomenen <i>català</i> la llengua pròpia de les Illes Balears	399
198. Identitat del <i>mallorquí</i> . Valors globals i segons el grup d'origen familiar	400
199. Identitat de la manera de parlar de Barcelona, Palma i València	401
200. Consideren que el <i>mallorquí</i> és català	402
201. Reconeixen la unitat lingüística de la llengua catalana	402
202. Reconeixement explícit i implícit de la llengua catalana	403
203. Reconeixement de la unitat lingüística de la llengua catalana. Segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	404
204. Reconeixement explícit i implícit de la unitat de la llengua catalana (segons el curs)	405
205. Nom que usen per referir-se a la seva L1 els alumnes que hi tenen el català o el català i una altra llengua .	407
206. Ús del nom català per referir-se a la llengua en diverses situacions. Valors globals i segons el grup d'origen familiar	408
207. Llengua que els ensenyen a l'escola	409
208. El nom de la llengua i la autoidentificació	411

VIII. ANNEXOS

ÍNDIX

Annex I. Aspectes relacionats amb la metodologia	525
a. Codificació dels grups enquestats	525
b. Sessions de recollida de dades	526
c. Revisió de dades	527
d. Determinació del codi de catalanització del centre .	528
 Annex II. Centres i grups de la població estudiada i grups que formen la mostra	 533
 Annex III. Instruccions per passar el qüestionari.	 543
 Annex IV. Qüestionari	 549
 Annex V. Taules	 559
Índex	561
Taules	585

ANNEX I. ASPECTES RELACIONATS AMB LA METODOLOGIA

a. Codificació dels grups enquestats

CODIS :

POSICIÓ X---: 1 = FP
2 = BUP/COU
3 = REM
POSICIÓ -X--: 1 = Palma
2 = Pobles
POSICIÓ --X-: 1 = Públics
2 = Privats
POSICIÓ ---X: centre

1. 1r D. Politècnic. 3111.
2. 2n D de 2n Grau. Politècnic. 1111.
3. 1r F. Francesc de B. Moll. 1112.
4. 2n F de 2 Grau. F. de B.Moll. 1112.
5. 1r G. Juníper Serra. 3113.
6. 1r A. Na Camel·la. 1211.
7. 2n A de 2n Grau. Na Camel·la. 1211.
8. 1r B. Llorenç Duran. 1212.
9. 1r E. Joan Taix. 1213.
10. 2n B de 2n Grau. Joan Taix. 1213.
11. 1r A. Santa Ponça. 1214.
12. 1r B. CIDE. 1121.
13. 1r A de 2n Grau. Sant Josep Obrer. 1122 .
14. 1r A. Sant Antoni Abat. 1123.
15. 1r E. Liceu Balear. 1221.

VIII. Annexos

16. 1r I. Ramon Llull. 2111.
17. COU F. Ramon Llull. 2111.
18. 1r G. Joan Alcover. 2112.
19. COU D. Joan Alcover. 2112.
20. 1r A. Guillem Sagrera. 2113.
21. COU A. Guillem Sagrera. 2113.
22. 1r E. Camp Redó. 2114.
23. 1r C. Núm.8. 2115.
24. COU A. Guillem Colom. 2211.
25. 1r B. Ca'n Peu Blanc. 2212.
26. COU E. Berenguer d'Anoia. 2213.
27. 1r A. Llorenç Garcias. 2214.
28. 1r E. Mossèn Alcover. 2215.
29. 1r C. Maria Antònia Salvà. 2216.
30. COU C. Maria Antònia Salvà. 2216.
31. 1r C. CIDE. 2121.
32. 1r D. La Salle. 2122.
33. COU A. La Salle. 2122.
34. 1r A. Lluís Vives. 2123.
35. COU A. Lluís Vives. 2123.
36. 1r A. Lladó. 2124.
37. COU D. SCAL. 2221.
38. 1r A. Pius XII. 2125.

b. Sessions de recollida de dades

Les 38 sessions s'han realitzat entre el 12 de febrer i el 8 de juny de 1991.

Abans d'iniciar-les, i a partir de l'experiència de les sessions de prova, redactàrem les normes a seguir per l'enquestador (Annex III).

Els qüestionaris anaven impresos sobre fulls amb el logotip de la Universitat de les Illes Balears perquè els alumnes còpessin que es tractava d'un estudi seriós i, alhora, que no seria comprovat per professors del centre.

Annex I. Aspectes relacionats amb la metodologia

En 22 casos vàrem dirigir les sessions nosaltres mateixos. En aquests casos no importava que la sessió tingués lloc durant una hora dedicada a la classe de llengua catalana o de qualsevol altra assignatura. Després d'iniciar-se la sessió el professor de l'assignatura que tenien podia anar-se'n de l'aula; o, si ho desitjava, podia quedar, però suficientment allunyat dels alumnes per tal que no se sentissin observats.

La nostra relació amb el món de l'ensenyament mitjà, ens ha permès disposar de col·laboradors que s'han encarregat de dirigir les sessions de recollida de dades a 16 centres de BUP i FP públics. En aquests casos ens hem assegurat que els professors col·laboradors hagin estat persones no marcades en el centre per ser molt favorables a la normalització lingüística ni tampoc molt contràries; que no hagin dirigit la sessió per obligació; que hagi seguit les normes que els hem donat; que si era possible no hagi estat un professor del grup; i que, sobretot, hagin avisat que l'enquesta no havia de ser revisada per ningú del centre. No cal dir que s'ha procurat que el director de la sessió no fos cap professor de llengua catalana. Únicament hi ha hagut una excepció, el grup de 2/2FP de l'IFP de Manacor; en aquest cas, davant els alumnes el professor va insistir especialment en el fet que els qüestionaris no quedaven en el centre i que ell no els comprovaria.

Totes les sessions s'han fet en català i s'ha avisat que si algú no entenia qualque cosa li ho explicarien.

c. Revisió de les dades

Després d'introduir tota la informació en una base de dades s'ha fet una primera revisió en què s'han detectat errors a partir de valors impossibles de les variables. Posteriorment s'ha fet una revisió del 10% dels qüestionaris (totes les que acabaven en 7) i es va detectar que en el bloc de les primeres 300 hi havia al voltant de 12 errades per cada 10 qüestionaris (és a dir 12 errades cada 1900 ítems), mentre que als 709 res-

VIII. Annexos

tants les errades es reduïen aproximadament a 6 (6 cada 10 qüestionaris o cada 1900 ítems). A partir d'aquí es van revisar tots els qüestionaris restants mitjançant l'enregistrament en cinta magnetofònica dels valors i la comparació posterior amb els valors entrats i, en els casos en què hi havia discrepàncies, comparació amb el qüestionari escrit. Després es van intentar detectar errades a partir de valors impossibles de les variables; no se'n detectaren. Una revisió posterior del 10% de les enquestes, comparant el qüestionari escrit amb les entrades, tampoc no ha permès detectar cap errada. A partir d'aquí es pot afirmar que els errors de transcripció que hi pugui haver són insignificants.

d. Determinació del codi de catalanització del centre

A partir de la informació que ens donen els alumnes, hem caracteritzat els grups-classe amb un índex de catalanitat, que vol reflectir el grau d'ús que hi té la llengua catalana.

La pregunta de què hem partit és la que fa referència a alguns usos concrets dels professors i dels alumnes dins les classes, la qual, en el qüestionari apareix formulada de la següent manera:

LV. A part de l'assignatura de llengua catalana, durant el curs actual, en el teu grup, és en llengua (), pràcticament:

	1. A totes les assignatures	2. En aproxim. la meitat	3. En 1 o 2	4. No ho és en cap
1. Les explicacions del/la professor/a	-----	-----	-----	-----
2. El llibre de text	-----	-----	-----	-----
3. Les intervencions d'alguns alumnes	-----	-----	-----	-----
4. Els meus exercicis i exàmens	-----	-----	-----	-----
5. Alguna activitat aïllada	-----	-----	-----	-----

Annex I. Aspectes relacionats amb la metodologia

questats, ho hem fet seguint el procediment explicat a continuació:

a) Per determinar l'índex de catalanització de cada un dels usos per classe:

- 1) Hem agrupat les respostes per classes.
- 2) Hem multiplicat el nombre de respostes a la columna 1 («A totes les assignatures») per 3; les de la columna 2 («En aproximadament la meitat»), per 2; les de la columna 3 («En una o dues»), per 1.
- 3) Hem sumat tots els productes anteriors i hem dividit el resultat pel nombre de respostes d'aquests tres apartats més el de l'apartat 4 («No ho és en cap»).
- 4) El resultat obtingut l'hem considerat com a índex de catalanització en un determinat grup dels usos descrits a cada filera. Evidentment com més s'acosta a 0 aquest índex menys catalanització indica; com més s'acosta a 3, més catalanització.

b) Per determinar la importància que té cada un dels usos en el conjunt de grups:

- 1) S'han ordenat dins cada grup els distints usos d'acord amb l'índex de catalanització de cada un (de major a menor).
- 2) Totes les primeres posicions de cada ús s'han multiplicat per 5; les segones, per 4; les terceres, per 3; les quartes, per 2; les cinquenes, per 1.
- 3) S'han sumat els distints resultats de cada grup i s'han dividit per 38, que és el nombre total de grups; excepte l'ús 3 que s'ha dividit per 37 perquè hi ha un centre que no l'ha contestat.
- 4) Els resultats obtinguts en cada un dels usos ens indiquen el grau relatiu de catalanització (entre 1 i 5, de menor a major) d'aquests elements en el conjunt dels grups estudiats. És a dir quins són els elements que apareixen com a més normalitzats, quins són els que se situ-

VIII. Annexos

menor a major) d'aquests elements en el conjunt dels grups estudiats. És a dir quins són els elements que apareixen com a més normalitzats, quins són els que se situen al davant, sigui quina sigui la situació de normalitat del grup.

c) Com que aquests índexs encara no faciliten el maneig de dades per esbrinar quina relació hi pot haver entre grup catalanitzat i comportament dels alumnes, hem tret la mitjana dels índexs dels usos 1, 2 i 5 (els que no depenen dels alumnes, sinó de la planificació, explícita o no, del centre; és a dir aquells sobre els quals la decisió del centre més directament pot incidir i controlar) i el resultat l'hem considerat indicatiu de la catalanització del centre. Encara que partim de dades exclusivament docents, normalment hi ha correlació entre aquestes i l'ús del català en els àmbits de gestió acadèmica i administrativa, en l'ús ambiental del centre, etc.

A partir dels valors de la mitjana del usos més institucionalitzats hem classificat els centres en 7 grups, que hem codificat (LVX), tenint en compte la mitjana, de la següent manera: 0 (mitjana inferior a 0,25), 1 (entre 0,25-0,74), 2 (0,75-1,24), 3 (1,25-1,74), 4 (1,75-2,24), 5 (2,25-2,74), 6 (superior a 2,75).

Un índex 0 indicaria que és un centre on no es fa res en català; 1, que se'n fa molt poc ús; 2, se'n fa ús equivalent a una o dues assignatures; 3, l'ús no abasta la meitat de l'activitat docent; 4, l'ús del català ocupa aproximadament la meitat de l'activitat i de les assignatures; 5, l'ús del català és superior a la meitat de les activitats; 6, pràcticament tota l'activitat docent és en català. No cal dir que aquestes són les observacions que fan els alumnes.

Annex I. Aspectes relacionats amb la metodologia

El nombre de grups que té cada un d'aquests codis és el següent:

GRAU DE CATALANITZACIÓ DELS DELS CENTRES PÚBLICS I PRIVATS († T.515/1-4)

Grau de catalanització		0	1	2	3	4	5	6
Nombre de grups	Privats	2	5	5	0	0	0	0
	Públics	0	4	8	7	6	0	1

Sobre la caracterització d'aquests grups podem dir que el codi 6 el té un grup d'un centre de la part forana (2213). Tots els grups amb codi 4, excepte un (2114), i els de codi 3, excepte dos (2113, 1111) estan situats a la part forana. Dels quatre centres públics de codi 1, dos són de nocturn (2111, 2112). La coincidència entre la nostra codificació i les informacions que tenim sobre el funcionament del català en tots aquests centres és gairebé total. L'única nota curiosa és que no resulti cap centre al qual se li pugui aplicar el codi 5; de totes maneres, com que allò que pretenem és distribuir els grups en una escala de catalanització, d'aquesta manera ho hem aconseguit.

d) Finalment, a causa que segons quines subdivisions volíem fer (per exemple segon origen familiar i lloc de residència) el nombre d'alumnes que restava a cada grup era molt baix, vàrem crear una nova variable (LVX2) que simplifica el nombre de graus de catalanització i els redueix a dos, que distingeixen els grups en què la catalanització equival a tenir dues assignatures en català dels grups en què és superior (0 si LVX és igual a 0, 1 o 2; 6, si LVX és igual a 3, 4 o 6). En aquest cas les respostes ja ens permeten molt més determinar els canvis que hi ha entre els alumnes dels grups poc catalanitzats (0) i els més catalanitzats (6).

ANNEX II. CENTRES I GRUPS DE LA POBLACIÓ ESTUDIADA I GRUPS
QUE FORMEN LA MOSTRA

Centres-Grups-Alumnes

Els grups seleccionats apareixen subratllats.

FP

PUBLICA PALMA	Primer		COU/2n2n	
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes
IFP Politècnic. Palma	8	244	8	220
REM/FP		A		A
		B		B
		C		C
		<u>D</u>		<u>D</u>
		E		E
		F		F
REM/REM		G		G
		H		H
IFP F. de B. Moll. Palma	9	346	7	317
FP		A		A
		B		B
		C		C
		D		D
		E		E
FP/Règim general		<u>F</u>		<u>F</u>
		G		G
		H		
		I		

VIII. Annexos

IFP Juníper Serra. Palma	9	308	6	248
FP	A		A	
	B		B	
	C		C	
	D		D	
FP/Règim general	E		E	
REM/BAG	F		F	
	<u>G</u>			
	H			
	I			
IFP Verge de Lluc. Palma	7	266	2	37
FP	A		A	
FP/Règim general	B		B	
	C			
	D			
	E			
	F			
	G			
POBLES				
IFP Na Camel·la. Manacor	9	286	4	101
Règim general/FP	<u>A</u>		<u>A</u>	
	B		B	
	C		C	
Règim general/BAG	D		D	
	E			
	F			
	G			
	H			
	I			
IFP Ll. Duran. Inca	7	247	5	149
FP	A		A	
	<u>B</u>		B	
	C		C	
	D		D	
	E		E	
	F			
	G			

Annex II. Centres i grups de la població estudiada

IFP J. Taix. La Pobla	6	236	2	51
FP/FP		A		A
FP/Règim general		B		<u>B</u>
		C		
		D		
		<u>E</u>		
		F		
IFP P.de S.Gall. Lluçmajor	4	122	3	47
REM		A		A
		B		B
		C		C
		D		
IFP V.de S.Salvador.Felanitx	4	142	2	45
FP		A		A
		B		B
		C		
		D		
IFP S. Ponça. Calvià	3	97	1	17
		<u>A</u>		A
		B		
		C		
IFP Sóller	2	72	1	32
		A		A
		B		
PRIVADA				
PALMA				
CFP CETA. Palma	4	181		
		A		
		B		
		C		
		D		
CFP CIDE. Palma	3		2	
		A	39	A 17
		<u>B</u>	38	B 37
		C	39	

VIII. Annexos

CFP S. Josep Obrer. Palma (R)	4	158	5	163
		A		<u>A</u>
		B		B
		C		C
		D		D
				E
CFP Jesús Maria. Palma (R)	2	69		
		A		
		B		
CFP Monti-Sion. Palma (R)	2	74		
		A		
		B		
CFP S.A. Abat. S. Ferriol. Palma	1	40		
		<u>A</u>		
CFP Lladó. Coll d'en R. Palma	2	65		
		A		
		B		
CFP Aula Balear. Palma	2			
		A	42	
		B	39	
POBLES				
CFP SKAL				
Magalluf. Palma (t. apr)	1	40		
		A		
CFP Liceu Balear.				
Marratxí	5	191		
		A		
		B		
		C		
		D		
		<u>E</u>		
CFP Puresa. Inca	1			
		A	35	

Annex II. Centres i grups de la població estudiada

BUP

PÚBLIC

PALMA

IB Ramon Llull. Palma (Diürn)	5	200	4	156
		A		A
		B		B
		C		C
		D		D
		E		
(REM)	2	61	1	15
		F		E
		G		
(Nocturn)	3	111	5	209
		H		<u>F</u>
		<u>I</u>		G
		J		H
				I
				J
IB Son Rul·lan. Palma	2	80	2	81
REM		A		A
		B		B
IB J.Alcover.Palma				
(Diürn)(t.apr)	5	200	4	154
		A		A
		B		B
		C		C
		D		<u>D</u>
		E		
(Nocturn)(ta. apr)	2	70	4	150
		F		E
		<u>G</u>		F
				G
				H

VIII. Annexos

IB Antoni Maura. Palma	9	330	5	150
		A		A
		B		B
		C		C
		D		D
		E		E
		F		
		G		
		H		
		I		
IB G. Sagrera (ta apr)	6	240	5	193
		<u>A</u>		<u>A</u>
		B		B
		C		C
		D		D
		E		E
		F		
IB Camp Redó. Palma (ta apr)	6	240	4	160
		A		A
		B		B
		C		C
		D		D
		<u>E</u>		
		F		
IB 7. Palma (REM) (ta apr)	6	240	1	35
		A		A
		B		
		C		
		D		
		E		
		F		
IB 8. Palma (REM)	5	150		
		A		
		B		
		<u>C</u>		
		D		
		E		

Annex II. Centres i grups de la població estudiada

POBLES

IB G.Colom. Sóller	3	115	2	63
		A		<u>A</u>
		B		B
		C		
IB G.Cifre. Pollença	3	120	2	80
		A		A
		B		B
		C		
IB Can Peu Blanc. Sa Pobla	4	160	2	82
		A		A
		<u>B</u>		B
		C		
		D		
IB Berenguer d'Anoia. Inca	7	269	5	192
		A		A
		B		B
		C		C
		D		D
		E		<u>E</u>
		F		
		G		
IB Ll. Garcias. Artà	2	149	1	39
		<u>A</u>		A
		B		
(REM)		C		
		D		
		E		
		F		
IB M. Alcover. Manacor	7	271	3	108
		A		A
		B		B
		C		C
		D		
		<u>E</u>		
		F		
		G		

VIII. Annexos

IB V. de Sant Salvador.				
Felanitx	5	179	3	111
		A		A
		B		B
		C		C
		D		
		E		
IB M.A. Salvà. Lluçmajor	3	106	3	114
		A		A
		B		B
		<u>C</u>		<u>C</u>
IB Calvià. Calvià (ta apr)	6	220		
		A		
		B		
		C		
		D		
		E		
		F		
PRIVAT				
PALMA				
C. S. Lluís Gonzaga. Palma	1	36	2	55
		A		A
		B		
C. CIDE. Palma (ta apr.)	3	100	2	72
		A		A
		B		B
		<u>C</u>		
C. M. Alberta. Palma (R)	4	133	3	77
		A		A
		B		B
		C		C
		D		
C. V. del Carme. Palma (R)	2	62	2	42
		A		A
		B		B

Annex II. Centres i grups de la població estudiada

C. La Salle. Palma (R)				
(ta apr)	6	240	4	160
		A		<u>A</u>
		B		B
		C		C
		<u>D</u>		D
		E		
		F		
C. Monti-Sion. Palma (R)	3	124	3	116
		A		A
		B		B
		C		C
C. S. Gaietà. Palma (R)				
(ta apr)	4	140	3	120
		A		A
		B		B
		C		C
		D		
C. Ll. Vives. Palma	3	107	3	101
		<u>A</u>		<u>A</u>
		B		B
		C		C
C. S. Alfonso. Palma	1	34		
		A		
C. Aula Balear. Palma (ta apr)	1	40	1	35
		A		A
C. F. de B. Moll. L'Arenal.				
Palma	1	25		
		A		
C. La Porciúncula. L'Arenal.				
Palma (R)	2	84	1	27
		A		A
		B		
C. S.A. Abat. Son Ferriol.				
Palma	2	77	1	35
		A		A
		B		

VIII. Annexos

C. Lladó.Coll d'en Rabassa.				
Palma	1	42	1	32
		<u>A</u>		A
POBLES				
C. SKAL. Magalluf. Calvià	4	191	4	96
		A		A
		B		B
		C		C
		D		<u>D</u>
C. L.Balear.Marratxí	1	32		
		A		
C. Ramon Llull. Inca	4	153	2	84
		A		A
		B		B
		C		
		D		
CONCERTAT				
PALMA				
C. Pius XII. Palma	3	93	2	70
		<u>A</u>		A
		B		B
		C		
C. S. Josep Obrer. Palma (R)	3	119	3	120
		A		A
		B		B
		C		C
C. Sant Pere. Palma (R)	3	120	2	79
		A		A
		B		B
		C		
C. S. Maria. Palma (ta apr)	1	40		
		A		
totals	239	8,919	143	4,894

ANNEX III. INSTRUCCIONS PER PASSAR EL QÜESTIONARI.

- Les instruccions marcades amb ** s'han d'explicar encara que ells no ho demanin.
- Les marcades amb * s'han d'explicar encara que ells no ho demanin, però en el moment en què arribin a la pregunta concreta.
- Les que no estan marcades només s'han d'explicar si els alumnes sol·liciten aclariments

Convé mirar-se l'enquesta i aquestes normes abans d'entrar a la classe. Una sessió de 50 minuts és suficient, però ve molt justa si hi ha interrupcions.

INDICACIONS GENERALS

1. Aquest mateix qüestionari es passa a 38 grups més (24 de 1r de BUP i d'FP i 14 de COU i de 2n de 2n de FP) de centres de Mallorca, tant públics com privats

1. Només s'ha de passar al/s grup/s assenyalat/s.

* 2. Se'ls ha d'indicar que és part d'un treball de la Universitat i que no seran revisades en el centre. S'ha de procurar no demostrar el contrari.

3. És bo que qui dirigeix la sessió vagi marcant el ritme de resposta i que tots duguin el mateix. Això permet que sigui suficient fer els aclariments necessaris una sola vegada.

** 4. En la majoria de casos es tracta de marcar amb una X l'opció correcta. Normalment només es pot marcar una opció.

** 5. En el cas que puguin ser més d'una les respostes a marcar, s'indica en la formulació de la pregunta o posant-ne el nombre màxim entre parèntesis.

VIII. Annexos

6. Si hi ha preguntes que ells consideren que no poden contestar perquè no ho saben o perquè no fan l'activitat que s'indica, etc. l'han de deixar en blanc.

INDICACIONS CONCRETES

pàg. 1

* BAR: El primer grup de barriades agrupa la part antiga de Palma; el segon, l'exterior de les Avingudes; el tercer, les barriades *deslligades* del nucli urbà.

Si algun alumne no troba el nom de la seva barriada, pot escriure'l.

* Centre: El codi que s'indica al començament d'aquestes normes.

* LNA: Població de naixement. Si és fora de Mallorca i no és cap 'capital de província' o és fora de l'estat, que posin també el nom de l'illa, la província, l'estat, etc. que permeti localitzar-la.

* ARA: El nombre d'anys o 'S', si hi han viscut sempre.

* LRNA: = LNA.

* AAF: Només una; la que considerin principal.

* LN: = LNA

* AR: = ARA

* SL: s'ha de col·locar el codi de l'opció corresponent.

* E: = SL

* G: L'alumne també compta (si no té cap germà/ana, ha de marcar l'opció 1)

L1: Es refereix a la llengua familiar originària, de petits, ...

* NI: Si algú no té clara la pregunta, es pot recórrer a dir, el qui dirigeix la sessió, «la llengua que jo xerr», naturalment si parla en «la llengua pròpia de les Illes Balears».

Després d'haver contestat, convé fer-los fixar en la nota que segueix. Vol dir que cada vegada que aparegui "llengua ()" ells han de substituir mentalment "()" pel nom que han escrit

Annex III. Instruccions per passar el qüestionari

en aquest punt del qüestionari i contestar en conseqüència. Evidentment, ells no han d'escriure mai en cap resposta "llengua ()"

pàg. 2

* LC, LL, LP, LS: És el primer cas de substitució de "()" pel nom que han donat a NI.

Han de marcar en cada cas el nivell que consideren que tenen el pare, la mare i ells mateixos.

* EN: A partir d'aquesta pregunta basta que escriguin els noms de les llengües de forma abreujada (com a mínim 3 lletres). El qui dirigeix la sessió no els pot dir cap nom d'aquests, sobretot català o mallorquí.

* APLA: Poden marcar, com a màxim, dues opcions. És el primer cas en què apareix entre parèntesis el nombre màxim d'opcions a marcar.

NA, NAE: S'ha de marcar amb una X el nivell de cada àrea.

EIF: No és necessari contestar a «Per què l'estudies?». Aquest mateix criteri s'ha d'aplicar a casos semblants (explicacions de respostes).

*W: Convé fer-los entendre bé el funcionament d'aquesta pregunta. Fa referència a la llengua que usen ells amb determinades persones i la pregunta vol determinar si la llengua que usen canvia tenint en compte la dels seus interlocutors. Si en algun cas només es relacionen amb persones d'una sola opció de les dues, han de deixar l'altra en blanc.

Pàg. 3

*S: Poden escriure el nom de la llengua abreujat i, si hi va bé, cometes. Si en qualque situació de les descrites no saben la resposta o no s'hi han trobat mai i no saben què han de posar, que la deixin en blanc.

*WE: S'han de fixar que hi ha dues opcions i que en cada cas l'interlocutor entén les dues llengües.

*TV... R.. M...: Convé fer-los fixar quan només s'ha de posar una X (quan no s'indica una altra cosa) i quan apareix el «(2)» vol dir que en poden posar un màxim de dues.

A partir d'aquí apareixen opcions buides. Les poden omplir si no els satisfan les que s'ofereixen); si és així, cal especificar-les.

pàg. 4

L1C, L2C, L3C: La segona part de les opcions s'ha de llegir «2. M'hi obliguen els pares: ___; 3. M'hi obliguen els professors: _____»

pàg. 5

ASS: Han de llegir: «l'assignatura que més m'agrada és:» i «l'assignatura que m'agrada més poc és:»

*LV: Han de començar per la columna de l'esquerra i comprovar quin dels encapçalaments s'acosta més a la seva realitat i marcar-ho amb una X.

AC: «...que l'entén»= que entén la llengua en què li parlen.

pàg. 6

*ENL: Han de posar la lletra que precedeix l'opció triada en l'espai que hi ha després de cada número, segons la importància que al seu parer tengui.

O1 i O2: Si hi ha més d'una circumstància en què ha ocorregut poden marcar-les totes.

pàg. 7

*F: Convé fer-lo, fixar-se que l'enunciat F té distintes coes (LUP, LUS, P i F)

IA: Només una, la que els agradi més (segurament ho demanaran).

MOLT IMPORTANT:

NOM I LLINATGES. DOMICILI

Escriure aquestes dades és totalment opcional. S'ha posat al final per evitar que, si ho posàvem al començament, identifi-

Annex III. Instruccions per passar el qüestionari

car l'enquesta condicionàs les respostes dels alumnes. Per tant s'ha d'evitar, sense forçar-ho, que ho vegin en començar-la. En arribar-hi cal remarcar que és totalment voluntari posar el nom i el domicili.

Els motius per què es demana són dos:

a) per si s'hagués de verificar l'enquesta poder posar-se en contacte amb alguns dels qui l'han contestada i comprovar que és correcta.

b) per si d'aquí a una sèrie d'anys es vol fer una enquesta per determinar l'evolució de la mostra poder localitzar més fàcilment el màxim d'individus (per carta, per exemple) i sol·licitar, si cal, de respondre un altre qüestionari.

De tota manera és totalment voluntari donar aquestes dades. No se'n farà cap ús públic.

ANNEX IV. QÜESTIONARI.

POB. Població on vius: _____

BAR. Si vius a Palma, indica la barriada.

Cort:___ El Sindicat:___ Jaume III-Bonaire:___ La Calatrava:___ La Llotja-El Born:___ La Missió:___ La Seu:___ Montis:___ Pça dels Patins:___ Puig de Sant Pere:___ Sant Jaume:___ Sant Nicolau:___

'Amanecer':___ Arxiduc:___ Avingudes:___ Bons Aires:___ Cas Capiscol:___ Camp d'En Serralta:___ Camp Redó:___ Can Capes:___ El Jonquet:___ Foners:___ El Fortí:___ Els Hostalets:___ L'Olivera:___ La Soledat:___ Pere Garau:___ Plaça de Toros:___ Polígon de Llevant:___ Santa Catalina:___ Son Armadans:___ Son Canals:___ Son Cotoner:___ Son Dameto:___ Son Dureta:___ Son Espanyolet:___ Son Forteza:___ Son Gotleu:___ Son Oliva:___

L'Arenal:___ La Bonanova:___ Cala Major:___ Can Pastilla:___ Can Pere Antoni:___ Casa Blanca:___ Coll d'en Rabassa:___ El Molinar:___ El Pilarí:___ El Rafal (Nou i Vell):___ El Terreno:___ Establiments:___ Gènova:___ La Indioteria:___ La Vileta:___ Les Cadenes:___ Les Meravelles:___ 'Los Almendros':___ Portopí:___ L'Aranjassa:___ Sant Agustí:___ Sant Jordi:___ El Secar de la Real:___ Son Anglada:___ Son Cladera:___ Son Espanyol:___ Son Ferriol:___ Son Flor:___ Son Malferit:___ Son Peretó:___ Son Rapinya:___ Son Roca:___ Son Rullan:___ Son Sardina:___ Son Serra:___ Son Vida:___ Son Xigala:___ Son Ximelis:___ Verge de Lluc:___ El Vivero:___

Centre:_____ Curs: (1) 1r BUP _____; (2) 1r FP _____; (3) COU _____; (4) 2n de 2n FP _____

ANA.Any de naixement: 19_____; A2.Sexe: 0. Home:___ 1. Dona:___

LNA. Població de naixement : _____

ARA.Any de residència a les Illes (S= sempre):_____

LRNA. Si no hi has viscut sempre, abans on vivies: _____

SLA.Situació laboral: 0.Només estudii: ___; 1.També treball:___; 2.També cerc feina:___

PA. Si treballes, professió: _____

AAF. Fora d'aquest centre, principal estudi o activitat que fas actualment:

0.Esportiva:___; 1.Recreativa, monitor d'esplai:___; 2.Comptabilitat:___; 3.Idiomes: ___; 4.Informàtica:___; 5.Musical/artística:___; 6. Perruqueria/Confecció:___;7. _____: ___

PARE

MARE

LN. Lloc de naixement: _____

AR. Anys de residència a les Illes(S=sempre) _____

PR. Població de residència _____

SL. Situació: _____

1.Treballa; 2. Rendista; 3.Pensionista/Jubilat; 4.Difunt

P. Professió _____

E. Estudis: _____

1.Sense 2.Primaris 3.Batxillerat,FP 4.Diplomatura 5.Universitaris

G. Quants de germans sou?: 1:___; 2:___; 3:___; 4:___; 5:___; 6 o més:___

L1. Llengua primera de la mare:_____; el pare:_____; l'alumne/a:_____

LMP. Quina llengua parlen els teus pares entre ells?: _____

En quina llengua et parla ta mare? MWA. _____ I ton pare?PWA _____

W. Quina llengua parles habitualment amb:

M.La MARE: _____ P.El PARE: _____ G.Els GERMANS: _____

NI. Quin nom té la llengua pròpia de les Illes Balears?: _____

A partir d'ara, cada vegada que apareixi "llengua ()", pensa que entre els parèntesis hi ha la resposta que has donat a la pregunta anterior.

La llengua ()	EI PARE			LA MARE			L'ALUMNE/A		
	Bé	Regular	No	Bé	Regular	No	Bé	Regular	No
LC.L'entén?	----	----	----	----	----	----	----	----	----
LL.La sap llegir?:	----	----	----	----	----	----	----	----	----
LP.La sap parlar?:	----	----	----	----	----	----	----	----	----
LS.La sap escriure?:	----	----	----	----	----	----	----	----	----

EN. Al teu barri/poble, quina llengua sents parlar majoritàriament...

1. al bar: _____ 2. al carrer: _____
 3. a la botiga: _____ 4. a l'església: _____
 5. a l'escola: _____ 5. al lloc on practiques esports: _____

APLA. De quina manera has aconseguit parlar la llengua ()? (2)

- __ 1. Sempre l'he parlada. __ 2. He seguit cursets a part. __ 3. Per la meva amiga/Pel meu amic.
 __ 4. Pel sistema escolar. __ 5. Encara no la parl. __ 6. Per algun familiar.
 __ 7. Pels meus amics. __ 8. Per la feina que faig. __ 9. Altres mitjans/motius. Quins?:

DPLA. Si consideres que encara et resulta difícil de parlar-la marca un màxim de 2 dificultats o circumstàncies que et costa superar.

- __ 1. A casa normalment parlem el castellà. __ 2. No tenc companys/es que en la seva família hi parlin.
 __ 3. El companys m'hi parlen poc o gens. __ 4. Al lloc on visc no sent pràcticament mai ningú que hi parli.
 __ 5. Consider que m'és difícil pronunciar-la bé __ 6. Crec que és una imposició i no he d'aprendre-la.
 __ 7. No m'és útil ni té cap interès parlar-la. __ 8. M'és difícil haver de traduir constantment del castellà.
 __ 9. Qualque vegada se n'han rigut.. __ 10. Em fa vergonya, tenc por que se'n riguin.
 __ 11. No fa el cas, sempre hi he parlat __ 12. Altres. Quines: _____

NA. Quin nivell consideres que en tens, en relació als següents aspectes:

	Pronúncia	Gramàtica	Ortografia	Vocabulari
1. Molt bo	_____	_____	_____	_____
2. Bo	_____	_____	_____	_____
3. Regular	_____	_____	_____	_____
4. Molt dolent	_____	_____	_____	_____

NAE. Quin consideres que és el teu nivell de castellà, en relació als següents aspectes?:

	Pronúncia	Gramàtica	Ortografia	Vocabulari
1. Molt bo	_____	_____	_____	_____
2. Bo	_____	_____	_____	_____
3. Regular	_____	_____	_____	_____
4. Molt dolent	_____	_____	_____	_____

EIF. Fora del teu centre, estudies cap idioma? Sí: _____ No: _____

Quin? _____ Per què l'estudies?: _____

W. Quina llengua parles habitualment amb:

(Quan s'indica que parlen una llengua, s'ha de suposar que entenen l'altra. Escriu el NOM de la llengua que uses en cada cas)

C. ELS COMPANYS DE CLASSE

1. Que parlen CASTELLÀ: _____ 2. Que parlen la llengua (): _____

A. ELS AMICS DE BARRIADA/POBLE/CAPS DE SETMANA

1. Que parlen CASTELLÀ: _____ 2. Que parlen la llengua (): _____

F. ELS FAMILIARS TEUS DE MÉS DE 30 ANYS

1. Que parlen CASTELLÀ: _____ 2. Que parlen la llengua (): _____

V. LES PERSONES CONEGUDES DE MÉS DE 30 ANYS

1. Que parlen CASTELLÀ: _____ 2. Que parlen la llengua (): _____

N. I AMB L'AMIC/AMIGA QUE MÉS T'AGRADA: _____

T. I AMB ELS PROFESSORS

1. Que parlen CASTELLÀ: _____ 2. Que parlen la llengua (): _____

S.Quina llengua uses en les situacions següents?:

Quan hi ha el nom de professions no saps en quina llengua parlen.

1. Amb un/a dependent/a d'una botiga: _____
2. Amb un/a empleat/ada d'un banc: _____
3. Amb un/a policia municipal: _____
4. Amb un/a policia nacional: _____
5. Amb un/a guàrdia civil: _____
6. Amb un/a professor/a: _____
7. Amb un/a cambrer/a: _____
8. Amb un/a empleat/da de l'Ajuntament: _____
9. Amb un/a empleat/ada de discoteca/pub: _____
10. Si vas/anasses a demanar feina: _____
11. Amb un/a metge/essa: _____
12. Quan somies: _____
13. Quan t'enfades, l'expressions són en: _____
14. Quan fas comptes o operacions, les expressions són en: _____
15. Quan animes el teu equip, ho fas en: _____
16. Si contes acudits, normalment ho fas en: _____
17. Els apunts d'una classe en llengua castellana, els agafes en: _____
18. I els d'una classe en llengua (), en: _____

T1.Quina llengua uses per telèfon quan telefonas a un lloc públic o a una oficina i no saps qui et contestarà?: _____

T2. En quina llengua contestes al telèfon quan no saps qui et telefona?: _____

WE. Normalment, quina llengua uses quan parles a una persona

1.de llengua castellana?-saps que pot entendre la llengua (): _____

2. que parla la llengua ()?-saps que pot entendre el castellà: _____

TVU. Quan mires TV en llengua ()?:

1. Pràcticament cada dia:___; 2. Alguns dies a la setmana:___;3. Esporàdicament, si fan un programa que m'interessa molt:___;4. Mai:___ 5. _____

TVD. Si mires TV en llengua (), quin/s canal/s sintonitzes més? (2):

TV1(Circuit Balear):___; TV3:___; C33:___; Canal 9:___; Altres:_(Quina/es?:_____)

TVT. Si mires TV en llengua (), quina classe de programes, principalment? (2):

1.De tot tipus:___; 2.Esportius:___; 3.Serials:___; 4.Culturals:___; 5.Concursos:___;6. Pel.lícules: ___ 7. Musicals:___ 8: Informatius:___ 9: Dibuixos animats:___ 0. _____ :___

TV12. Quan mires TV en llengua castellana?:

1. Pràcticament cada dia:___; 2. Alguns dies a la setmana:___;3. Esporàdicament, si fan un programa que m'interessa molt:___;4. Mai:___ 5. _____

TV22. Si mires TV en llengua castellana, quin/s canal/s sols sintonitzar més?(2):

TV1:___; TV2:___; Antena3:___; Tele5:___; Canal+:___ Altres:___ (Quina/es?:_____)

TV32. Si mires TV en llengua castellana, quina classe de programes, principalment?(2):

1.De tot tipus:___; 2.Esportius:___; 3.Serials:___; 4.Culturals:___; 5.Concursos:___; 6. Pel.lícules: ___ 7. Musicals:___ 8: Informatius:___ 9: Dibuixos animats:___ 0.: _____ :___

TV13. Quan mires TV en altres llengües (anglès, francès, italià...)?:

1. Pràcticament cada dia:___; 2. Alguns dies a la setmana:___; 3. Esporàdicament, si fan un programa que m'interessa molt:___; 4. Mai:___ 5. _____

R1. Escoltes ràdio en llengua ()?:

1. Pràcticament cada dia:___; 2. Alguns dies a la setmana:___; 3. Esporàdicament, si fan un programa que m'interessa molt:___; 4. Mai:___ 5. _____

R2. Si escoltes ràdio en llengua (), quines emissores sols sintonitzar més? (2):

1. Ràdio 4 (Ràdio Nacional):___; 2. Ràdio 5 (Ràdio Nacional):___; 3. Catalunya Música:___; 4. RAC:___; 5. Catalunya Ràdio:___; 6. Ràdio local:___ (Quina?:_____); 7. Altres:___ (Quina/es?:_____)

R3. Si escoltes ràdio en llengua (), quina classe de programes, principalment?(2):

1. De tot tipus:___; 2. Esportius:___; 3. Musicals:___; 4. Culturals:___; 5. Concursos:___; 6. Informatius:___; 7. _____

R12. Escoltes ràdio en llengua castellana?:

1. Pràcticament cada dia:___; 2. Alguns dies a la setmana:___; 3. Esporàdicament, si fan un programa que m'interessa molt:___; 4. Mai:___ 5. _____

R22. Si escoltes ràdio en llengua castellana, quines emissores sols sintonitzar més? (2):

1. Radio 1 (R. Nacional):___; 2. Radio 2 (R. Nacional):___; 3. Radio 3 (R. Nacional) 4. Radio 80:___; 5. Antena3:___; 6. Radio Mallorca:___ 7. Radio Popular:___ 8. Radio Balear:___; 7. Altres:___ (Quina/es?_____)

R32. Si escoltes ràdio en llengua castellana, quina classe de programes, principalment? (2):

1. De tot tipus:___; 2. Esportius:___; 3. Musicals:___; 4. Culturals:___; 5. Concursos:___; 6. Informatius:___; 7. _____

R13. Escoltes ràdio en altres idiomes (anglès, francès, italià...)?:

1. Pràcticament cada dia:___; 2. Alguns dies a la setmana:___; 3. Esporàdicament, si fan un programa que m'interessa molt:___; 4. Mai:___ 5. _____

M1. Escoltes música en llengua ()?

1. Pràcticament cada dia:___; 2. Alguns dies a la setmana:___; 3. Esporàdicament:___; 4. Mai:___; 5. _____

M2. Quins cantants o grups musicals en llengua () t'agraden més? (2)

1. _____ 2. _____

M12. Escoltes música en llengua castellana?

1. Pràcticament cada dia:___; 2. Alguns dies a la setmana:___; 3. Esporàdicament:___; 4. Mai:___; 5. _____

M22. Quins cantants o grups musicals en llengua castellana t'agraden més?(2)

1. _____ 2. _____

M13. Escoltes música en anglès?:

1. Pràcticament cada dia:___; 2. Alguns dies a la setmana:___; 3. Esporàdicament:___; 4. Mai:___; 5. _____

M23. Quins cantants o grups musicals en anglès t'agraden més?(2)

1. _____ 2. _____

L Aproximadament, quants de llibres llegeixes en un any? Escriu la xifra que correspon a cada llengua.

1. En llengua (): _____; 2. En llengua castellana: _____ 3. En altres idiomes: _____

L1C. Quan llegeixes llibres en llengua (), per quin motiu ho fas?:

1. M'agrada llegir:___; M'hi obliguen: 2. els pares:___; 3. els professors:___

4. _____:

L2C. Quan llegeixes llibres en llengua castellana, per quin motiu ho fas?:

1. M'agrada llegir:___; M'hi obliguen: 2. els pares:___; 3. els professors:___

4. _____:

L3C. Quan llegeixes llibres en altres idiomes per quin motiu ho fas?:

1. M'agrada llegir:___; M'hi obliguen: 2. els pares:___; 3. els professors:___

4. _____:

LB. Si pots llegir un llibre en llengua castellana o en llengua (), en quina ho fas?

1. En llengua (): ___ 2. En llengua castellana: ___ 3. De vegades en una i de vegades en l'altra: ___

P1. Sols llegir/fullejar periòdics o revistes en llengua ()?

1. Sí: ___ 2. No: ___ 3. De vegades: ___; 4. _____: ___

P2. Si en llegeixes/fulleges, quins/es més habitualment? (2):

1. Avui: ___; 2. Diari de Barcelona: ___; 3. Lluç: ___; 4. El Mirall: ___; 5. El Temps: ___; 6. Set Dies: ___; 8. Premsa local: ___
(Quina?: _____)

P12. Sols llegir/fullejar periòdics o revistes en llengua castellana?:

1. Sí: ___ 2. No: ___ 3. De vegades: ___; 4. _____: ___

P2. Si en llegeixes/fulleges, quins/es més habitualment? (2):

1. Última Hora: ___; 2. Diario de Mallorca: ___; 3. El Día16: ___; 4. Balears: ___; 5. El País: ___; 6. La Vanguardia: ___;
8. Altres: ___ (Quina/es?: _____)

EA. A quin entorn del següents consideres que has après més la llengua ()?

1. Família: ___ 2. Amics: ___ 3. Barriada/poble: ___; 4. Centre d'EGB: ___ 5. Centre de BUP: ___
6. TV: ___; 7. _____

EGB. On has estudiat l'EGB?

Només hi has de posar el centre on has estudiat més anys.

1: _____

ASS. L'assignatura que...

...més m'agrada és: _____ ...més poc m'agrada és: _____

LV. A part de l'assignatura de llengua catalana, durant el curs actual, en el teu grup, és en llengua (), pràcticament:

	1. A totes les assignatures	2. En aproxim. la meitat	3. En 1 o 2	4. No ho és en cap
1. Les explicacions del/la professor/a	_____	_____	_____	_____
2. El llibre de text	_____	_____	_____	_____
3. Les intervencions d'alguns alumnes	_____	_____	_____	_____
4. Els meus exercicis i exàmens	_____	_____	_____	_____
5. Alguna activitat aïllada	_____	_____	_____	_____

LVA. En cursos anteriors he estat en un grup en què es feia en llengua ():

A. Totalment totes les assignatures: _____ B. Totalment algunes assignatures: _____ C. Algunes activitats en totes les assig.: _____ D. Algunes activitats en algunes assig.: _____ E. En cap assignatura no s'hi ha fet mai res: _____

LE. Quina d'aquestes afirmacions s'acosta més al que tu penses?:

A l'escola m'ensenyen...

1. la llengua catalana general: _____
2. la ll. catalana general a partir de la variant mallorquina: _____
3. la llengua que parlen a Barcelona i no la de Mallorca: _____
4. la llengua mallorquina: _____
5. _____: _____

AC. Creus que és una falta d'educació...

1. Parlar en llengua () a un castellanoparlant que l'entén?: Sí: ___ No: ___
2. Parlar en castellà a un parlant de la llengua () que l'entén?: Sí: ___ No: ___

ACT1. En una reunió si hi ha qualcú que entén amb dificultats la llengua (), quina solució és més correcta?:

1. Continuar parlant en llengua () com si res: ____
2. Continuar parlant en llengua (), però més a poc a poc i aclarint els dubtes: ____
3. Parlar tots en castellà: ____
4. Altres: ____ (_____)

ACT2. En una reunió mixta, quina solució et sembla més correcta? (Tots entenen les 2 llengües)

1. Només parlar en llengua (): ____
2. Només parlar en castellà: ____
3. Parlar cadascú com vulgui: ____
4. Parlar cadascú en la seva llengua: ____

LAE1 L'escola, quina/es llengua/ües creus que ha d'assegurar que els/les alumnes dominin?:

LAE2 Creus que s'han d'adoptar les mesures necessàries perquè sigui així? Sí ____ No ____

LAE3. Si vols, cita'n algunes que puguin ajudar-hi: _____

LVE. Quina llengua hauria de ser l'habitual de l'ensenyament a Mallorca?

1. La llengua (): ____
2. Castellà: ____
3. Totes dues: ____
4. En tots els casos, la del/la professor/a: ____
5. En tots els casos, la de la majoria de l'alumnat de la classe: ____
6. _____:

LAEE. Així com el castellà és llengua obligatòria de l'ensenyament als territoris de l'Estat espanyol que tenen una altra llengua, creus que al territori propi del castellà hauria de ser obligat l'estudi d'una altra llengua de l'estat? Sí: ____ No: ____

LOM. Així com el castellà és llengua oficial única als territoris castellanoparlants, creus que la llengua () hauria de ser llengua oficial única a Mallorca? Sí: ____ No: ____

UT. La llengua () és una llengua útil? Sí: ____ No: ____

UTF.A Mallorca, té més oportunitats de trobar feina la gent que sap parlar en llengua ()?

Sí: ____ No: ____

NG. Seria bo que a Mallorca tothom parlés en llengua ()? Sí: ____ No: ____

PLM. És bo que es procuri que a Mallorca es conservi l'ús de la llengua ()? Sí: ____ No: ____

ENL. Ordena els següents elements en relació a la importància (de major a menor) que tenen per a la normalització lingüística, segons el teu parer (3)

a) L'escola; b) Els mitjans de comunicació; c) Les institucions polítiques; d) La família; f) Els partits polítics; g) L'empresa privada.

h) _____ i) _____

1. ____ 2. ____ 3. ____

O1. T'has vist obligat algun cop, contra la teva voluntat, a parlar en llengua ()?

Sí: ____ No: ____

En cas afirmatiu, en quines circumstàncies?

1. ____ Amb familiars, amics.
2. ____ Quan algú m'hi parla.
3. ____ Anant a cercar feina.
4. ____ Anant de compres.
5. ____ Al treball, amb clients, al telèfon.
6. ____ En els contactes amb organismes oficials.
7. ____ Quan els professors m'hi parlen
8. ____ Amb el professor de llengua catalana.
9. ____ Amb els que la parlen
10. _____

O2. T'has vist obligat alguna vegada, contra la teva voluntat, a parlar en llengua castellana?

Sí: ____ No: ____

En cas afirmatiu, en quines circumstàncies?

1. ____ Amb familiars, amics.
2. ____ Quan algú m'hi parla.
3. ____ Anant a cercar feina.
4. ____ Anant de compres.
5. ____ Al treball, amb clients, al telèfon.
6. ____ En els contactes amb organismes oficials.
7. ____ Quan els professors m'hi parlen
8. ____ Amb el professor de llengua espanyola.
9. ____ Amb els castellanoparlants
10. _____

F. Si en el futur vius a Mallorca, en quina llengua creus que...

LUP. parlaràs a la Universitat/a la feina? _____

LUS. escriuràs a la Universitat/a la feina? _____

P. parlaràs a la teva parella?

1. Si parla la llengua (): _____ 2. Si parla castellà: _____

3. Si parla les dues llengües: _____ 4. Si parla una altra llengua: _____

F...i als teus fills?

1. Si la teva parella parla la llengua (): _____ 2. Si parla castellà: _____

3. Si parla les dues llengües: _____ 4. Si parla una altra llengua: _____

IL. El mallorquí és:

1: _____ Una variant geogràfica de la llengua castellana (com també ho són l'andalús, el lleonès, etc.)

2: _____ Una variant geogràfica de la llengua catalana (com també ho són el menorquí, el barceloní, el pallarès, etc.)

3: _____ Una llengua independent (com també ho són el castellà, el català, el francès, etc.)

4: _____

IA. Si has de triar una de les següents opcions, tu et sents més còmode dient que ets?

1. Andalus/a: _____ 2. Balear: _____ 3. Castellà/ana: _____ 4. Català/ana: _____ 5. Espanyol/a: _____

6. Mallorquí/ina: _____ 7: _____: _____

IL2. Amb quina afirmació estàs més d'acord?

Una persona de València, una de Barcelona i una de Palma que parlen en la llengua pròpia de la seva comunitat autònoma...

1. _____ parlen tres llengües diferents.

2. _____ parlen en diferents variants de la mateixa llengua.

3. _____ la de Barcelona i la de València parlen en la mateixa llengua; la de Palma, en una altra.

4. _____ la de València i la de Palma parlen en la mateixa llengua; la de Barcelona, en una altra.

5. _____ la de Palma i la de Barcelona parlen en la mateixa llengua; la de València, en una altra.

SIT1. Amb quina afirmació estàs d'acord en relació a l'ús de la llengua ()?

1. Cada vegada hi ha més gent que la parla i la parlen més correctament: _____

2. Cada vegada hi ha més gent que la parla i la parlen més incorrectament: _____

3. Cada vegada hi ha més poca gent que la parla i la parlen més correctament: _____

4. Cada vegada hi ha més poca gent que la parla i la parlen més incorrectament: _____

SIT2. Quina creus que és la situació de la llengua () a Mallorca?

1. Està avançant cap a la seva normalització: _____ 2. Està normalitzada: _____ 3. Està avançant cap a la desaparició: _____

4. _____: _____

A completar voluntàriament (aquestes dades no es faran públiques)

Nom i llinatges: _____

Domicili: C/Pça: _____ núm: _____

MOLTES GRÀCIES PER HAVER TENGUT LA PACIÈNCIA DE CONTESTAR AQUEST QÜESTIONARI.

ANNEX V. TAULES.

NOTA: Quan hem considerat que el valor de la Probabilitat extreta a partir de X^2 tenia interès, per les característiques de les variables tractades a les taules, hi consta de la següent manera (Prob. X^2 = 'valor'). Hi indicam també el percentatge de caselles de cada taula en què les freqüències teòriques són excessivament baixes (menors de 5); en fer l'anàlisi dels resultats i parlar de la dependència de variables només ens referim als valors de les caselles en què no es donen aquests valors baixos. Hem considerat oportú, en la majoria de taules d'aquest annex, representar-hi tots els valors recollits; però, quan la variació de la Prob. X^2 (causada per tenir en compte tots els valors de les caselles de la taula o només els que no ofereixen problemes de volum) és significativa ho indicam.

ÍNDIX¹

Taules (o grups de taules) relacionades amb el capítol 2 (*Metodologia*).

Pàgines 585-602. DISQUET: I; ARXIU: TAU1.

Taules

Cursos tractats	1
Població de residència dels alumnes	2-4
Any de naixement dels alumnes	5
Sexe dels alumnes	6
Lloc de naixement dels alumnes	7-8
Anys de residència dels alumnes a les Illes	9-10
Lloc de residència anterior dels alumnes	11
Alumnat que sempre ha viscut en territori de llengua catalana	12
Lloc de naixement dels progenitors	13-14
Estudis dels progenitors	15-16
Nombre de germans	17

Taules (o grups de taules) relacionades amb el capítol 4 (*L'àmbit familiar*).

Pàgines 602-875.

L'ús de la llengua catalana a les famílies	18-168
--	--------

Pàgines 602-679. DISQUET: I; ARXIU: TAU1

L1 dels progenitors i dels alumnes	18-23
--	-------

¹NOTA: Per un error en l'assignació de números a les Taules ens hem vist obligats, per no haver de refer tota la distribució, a assignar el número 515 a 44 Taules, les quals es diferencien amb l'adjunció d'un número secundari (de l'1 al 44) al costat del principal després de / (per exemple, 515/1, 515/2).

VIII. Annexos

Llengua d'ús familiar	24-37
Tipus de lloc de naixement dels progenitors	38-40
L1 dels alumnes segons el grup d'origen familiar	41
La llengua catalana a l'àmbit familiar del grup AUT	42-107
Característiques dels alumnes del grup AUT de L1cast	55-107
La llengua catalana a l'àmbit familiar del grup MXT	108-155
La llengua catalana a l'àmbit familiar del grup IMM	156-167
Ús del català en l'àmbit familiar segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	168
Coneixements de llengua catalana a les famílies	169-244
Pàgines: 680-715. DISQUET: I; ARXIU: TAU2.	
Domini de la llengua catalana en les diferents habilitats	169-171
Llengua usada pels progenitors amb els fills i domini de l'expressió oral dels progenitors	172-173
Domini de la llengua catalana en les diferents habilitats segons el lloc de residència	174
Coneixements de català de progenitors i fills	175-186
Coneixements de català de progenitors i fills segons el grup d'origen familiar	187-196
Coneixements de català de progenitors i fills segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	197-244
Domini relatiu de català i de castellà	245-428
Pàgines: 716-838. DISQUET: I; ARXIU: TAU3	
Grau de domini de català i de castellà	245-246
Domini comparat de català i de castellà	247-250
Domini comparat de català i de castellà segons el grup d'origen familiar	251-263
Domini comparat de català i de castellà segons el lloc de residència	264-271
Domini comparat de català i de castellà segons el curs en què estan matriculats	272-287

Característiques dels alumnes que tenen el mateix domini de català que de castellà	288-292
Característiques dels alumnes que tenen un domini superior de català que de castellà	293-294
Característiques dels alumnes que tenen un domini superior de castellà que de català	295-296
Característiques dels alumnes que tenen un domini superior de català que de castellà o igual	297-302
Característiques dels alumnes que tenen un domini superior de castellà que de català o igual	303-308
Domini superior o igual de català i de castellà segons la L1 dels alumnes	309
Nivell de domini del català	310-313
Nivell de domini del castellà	314-317
Nivell de domini del català segons el grup d'origen familiar	318-321
Nivell de domini del castellà segons el grup d'origen familiar	322-325
Nivell de domini del català i del castellà segons el grup d'origen familiar i el curs	326-349
Nivell de domini del català segons el curs	350-353
Nivell de domini del castellà segons el curs	354-357
Domini comparat del català i del castellà	358-361
Domini comparat del català i del castellà segons el grup d'origen familiar	362-373
Domini comparat del català i del castellà segons el curs	374-389
Domini comparat del català i del castellà segons el lloc de residència	390-397
Domini comparat del català i del castellà segons la L1	398-409
Característiques dels alumnes que tenen el mateix domini de català que de castellà	410-412
Característiques dels alumnes que tenen un domini superior de català que de castellà en tots els aspectes	413-414
Característiques dels alumnes que tenen un domini superior de castellà que de català en tots els aspectes	415-416

Característiques dels alumnes que tenen un domini superior de català que de castellà en algun aspecte i igual en els altres	417-422
Característiques dels alumnes que tenen un domini superior de castellà que de català en algun aspecte i igual en els altres	423-428
Entorns d'aprenentatge de la llengua catalana	429-469
Pàgines: 839-875. DISQUET: I; ARXIU: TAU4.	
Forma d'aprenentatge de la llengua catalana	429-430
Entorns més afavoridors en l'aprenentatge de la llengua catalana	431
Forma i entorn d'aprenentatge de la llengua catalana	432
Entorns més afavoridors segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	433
Entorns més afavoridors segons el curs	434
Entorns més afavoridors segons la L1	435
Manera d'aprenentatge de la llengua catalana	436-437
Manera d'aprenentatge de la llengua catalana segons el grup d'origen familiar	438-439
Manera d'aprenentatge de la llengua catalana segons la L1	440-441
Manera d'aprenentatge de la llengua catalana segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	442-447
Entorn més afavoridor en l'aprenentatge de la llengua catalana	448
Entorn més afavoridor en l'aprenentatge de la llengua catalana segons el grup d'origen familiar	449
Entorn més afavoridor en l'aprenentatge de la llengua catalana segons el curs	450
Entorn més afavoridor en l'aprenentatge de la llengua catalana segons la L1	451
Entorn més afavoridor, quan no és la família, segons el curs	452
Entorn més afavoridor, quan no és la família, segons el lloc de residència	453

Entorn més afavoridor, quan no és la família, segons el grup d'origen familiar	454
Entorn més afavoridor segons la llengua que parlen els progenitors	455
Entorn més afavoridor segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència/la llengua que parlen els progenitors/el curs/la L1	456-467
Forma d'aprenentatge i entorn on l'han apres més .	468-469

Taules relacionades amb el capítol 5 (*L'entorn lingüístic extrafamiliar*)

Pàgines: 877-1106

L'entorn immediat	470-515
------------------------------------	----------------

Pàgines: 877-913. DISQUET: I. ARXIU: TAU5

Llengua que senten més en l'entorn immediat	470-483
Llengua que senten més en l'entorn immediat segons el lloc de residència i el grup d'origen familiar .	484-515

L'escola	515/1-44
---------------------------	-----------------

Pàgines: 914-960. DISQUET: I. ARXIU: TAU6.

Grau de catalanització dels grups-classe segons el curs	515/1-4
Grau de catalanització dels grups-classe de centres públics i privats	515/5
Grau de catalanització dels grups-classe i realització d'activitats en català pels alumnes	515/6-7
Grau de catalanització dels grups-classe segons el grup d'origen familiar	515/8-9
Grau de catalanització dels grups-classe segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència . .	515/10
Grau de catalanització dels grup-classe actual i altres experiències en cursos anteriors	515/11

Catalanització de les explicacions del professor segons el curs i el grup-classe	515/12-15
Catalanització dels llibres de text segons el curs i el grup-classe	515/16-19
Catalanització de les intervencions d'alguns alumnes segons el curs i el grup-classe	515/20-23
Catalanització dels exercicis i exàmens propis segons el curs i el grup-classe	515/24-27
Catalanització d'activitats aïllades segons el curs i el grup-classe	515/28-31
Relació entre el grau de catalanització del grup-classe i la realització d'activitats en català pels alumnes	515/32-33
Grau de catalanització dels grups-classe segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	515/34-37
Grau de catalanització del grup-classe actual i altres experiències anteriors segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	515/38-43
Reducció a dos grups dels alumnes segons el grau de catalanització dels grups-classe a què assisteixen	515/44
Els mitjans de comunicació audiovisual i escrita	516-683
Pàgines: 961-1106. DISQUET: II; ARXIU: TAU7.	
Nivell d'exposició als mitjans audiovisuals	516-533
Contacte relatiu amb els mitjans audiovisuals en català o en castellà	534-536
Lectura de premsa en català i en castellà	537-542
Lectura de llibres	543-549
Motius de la lectura de llibres	550-552
Llengua preferida en les lectures	553-555, 557
Grup d'origen familiar distribuïts per cursos	556
Nivell d'exposició als mitjans audiovisuals en català i en castellà	558-566
Nivell d'exposició als mitjans audiovisuals en català i en castellà segons el lloc de residència	567-572

Nivell d'exposició als mitjans audiovisuals en català i en castellà segons el grup d'origen familiar	573-578
Nivell d'exposició als mitjans audiovisuals en català i en castellà segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	579-587
Nivell d'exposició als mitjans audiovisuals en català i en castellà segons la L1	588-593
Nivell d'exposició comparada als mitjans audiovisuals en català i en castellà segons el grup d'origen familiar	594-602
Nivell d'exposició comparada als mitjans audiovisuals en català i en castellà segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	603-620
Nivell d'exposició comparada als mitjans audiovisuals en català i en castellà segons la L1	621-629
Lectura de premsa en català i en castellà	630-631
Lectura de premsa en català i en castellà segons la L1	632-633
Lectura de premsa en català i en castellà segons el grup d'origen familiar	634-635
Lectura de premsa en català i en castellà segons el lloc de residència	636-637
Nivell de lectura comparada de premsa en català i en castellà	638
Lectura de premsa en català segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	639-641
Nombre de llibres en català i en castellà llegits a l'any	642
Nombre de llibres en català i en castellà llegits a l'any segons el grup d'origen familiar	643-645
Nombre de llibres en català i en castellà llegits a l'any segons la L1	646-648
Nombre de llibres en català i en castellà llegits a l'any segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	649-660
Motius de lectura de llibres	661-663
Motius de lectura de llibres en català segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	664-666
Motius de lectura comparats de llibres en català i en castellà	667

Motius de lectura de llibres en castellà segons el nombre de llibres que llegeixen i el grup d'origen familiar	668-671
Motius de lectura de llibres en català segons el nombre de llibres que llegeixen i el grup d'origen familiar	672-675
Llengua preferida en les lectures quan poden triar . . .	676
Llengua preferida en les lectures quan poden triar segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	677-679
Llengua preferida en les lectures quan poden triar segons el curs i el grup d'origen familiar	680-683

Taules relacionades amb el capítol 6 (*Usos de la llengua catalana*)

Pàgines: 1107-1286

Ús amb interlocutors coneguts	684-773
--	----------------

Pàgines 1107-1163. DISQUET: II; ARXIU: TAU8.

Llengües usades amb coneguts segons la llengua d'aquests	684-691
Llengües usades amb coneguts, amb independència de la llengua d'aquests	692-694
Llengües usades amb coneguts segons el tipus d'interlocutor i la seva llengua i el grup de procedència familiar dels alumnes	695-706
Llengües usades amb coneguts segons el tipus d'interlocutor i la seva llengua, i el grup de procedència familiar i el lloc de residència dels alumnes	707-745
Llengües usades amb coneguts segons el tipus d'interlocutor i la seva llengua, i la L1 dels alumnes	746-758
Llengües usades amb coneguts segons el tipus d'interlocutor i el grup d'origen familiar i el lloc de residència dels alumnes	759-773

Ús de la llengua catalana amb desconeguts 774-877

Pàgines: 1164-1219. DISQUET II; ARXIU: TAU9.

Llengua usada en la interpel·lació a desconeguts segons el tipus d'interlocutor i segons el grup d'origen familiar dels alumnes 774-786

Llengua usada en la interpel·lació a desconeguts segons el tipus d'interlocutor i segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència dels alumnes 787-825

Llengua usada en la interpel·lació a desconeguts segons el tipus d'interlocutor i segons la L1 dels alumnes 826-838

Llengua usada en la interpel·lació a desconeguts segons el tipus d'interlocutor i segons la L1 i el lloc de residència dels alumnes 839-877

Usos interns i especials 878-899

Pàgines: 1220-1237. DISQUET: II; ARXIU: TAU10.

Llengua usada en usos interns i especials segons el grup d'origen familiar 878-881

Llengua en què somien i llengua emprada en les expressions quan s'enfaden 882

Llengua usada en usos interns i especials segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència 883-895

Llengua usada per contar acudits segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència 896-899

Usos condicionats 900-911

Pàgines: 1237-1243. DISQUET: II; ARXIU: TAU10.

Llengua usada per prendre apunts en classes en llengua castellana i en llengua catalana segons el grup d'origen familiar 900-901

Llengua usada per prendre apunts en classes en llengua castellana i en llengua catalana segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència .	902-907
Llengua usada per respondre l'enquesta segons el grup d'origen familiar	908
Llengua usada per respondre l'enquesta segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència .	909-911
L'ús de la llengua. Perspectiva de futur	912-942

Pàgines: 1244-1285 DISQUET II. ARXIU: TAU11.

Respostes que només contempen part de les opcions de parella	912/1-7
Llengua que parlaran amb la parella segons la llengua d'aquesta i el grup d'origen familiar dels alumnes	912/8-11
Llengua que parlaran amb els fills segons la llengua de la parella i el grup d'origen familiar dels alumnes	912/12-15
Llengua que usaran amb la parella i el fills segons la llengua de la parella i la L1 dels alumnes	912/16-26
Llengua que usaran amb la parella i el fills segons la llengua de la parella i la L1 i el lloc de residència dels alumnes	912/27-932
Llengua que usaran a la universitat o a la feina segons el grup d'origen familiar	933-934
Llengua que usaran a la universitat o a la feina segons la L1 dels alumnes	935-936
Llengua que usaran a la universitat o a la feina segons la L1 dels alumnes i el lloc de residència	937-942

Taules relacionades amb el capítol 7 (*Opinions sobre els comportaments lingüístics*)

Pàgines: 1287-1424

Valoració de l'ús de la llengua catalana en situacions conflictives 943-1001

Pàgines: 1287-1325. DISQUET: II; ARXIU: TAU12.

Valoració del bilingüisme passiu segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	943-944
Valoració del bilingüisme passiu segons el grup d'origen familiar, el lloc de residència i el nivell de catalanització del centre escolar	945-962
Valoració del bilingüisme passiu segons la L1 dels alumnes	963
Usos diversos del català dels alumnes de L1cat i L1bil que valoren positivament el bilingüisme passiu	964-966
Actitud a adoptar en reunions amb castellanoparlants que entenen amb dificultat el català segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	967-968
Actitud a adoptar en reunions amb castellanoparlants que entenen amb dificultat el català segons la L1 dels alumnes	969
Llengua a usar en reunions mixtes, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	970-971
Llengua a usar en reunions mixtes, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència i el nivell de catalanització del centre escolar	972-980
Llengua a usar en reunions mixtes, segons la L1 dels alumnes	981
Valoració del bilingüisme passiu segons el grup d'origen familiar	982-983
Valoració del bilingüisme passiu segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	984-989
Valoració del bilingüisme passiu segons la L1 dels alumnes	990-991
Actitud a adoptar en reunions amb castellanoparlants que entenen amb dificultat el català segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	992-995

Actitud a adoptar en reunions amb castellanoparlants que entenen amb dificultat el català segons la L1 dels alumnes	996
Llengua a usar en reunions mixtes, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	997-1000
Llengua a usar en reunions mixtes, segons la L1 dels alumnes	1001
L'obligació de parlar en una de les dues llengües .	1002-1057
Pàgines: 1326-1365. DISQUET: III; ARXIU: TAU13.	
S'han vist obligats a parlar, contra la seva voluntat en català o en castellà, segons el grup d'origen familiar	1002-1004
Circumstàncies en què s'ha vist obligats a parlar en català o en castellà	1005-1007
S'han vist obligats a parlar, contra la seva voluntat en català o en castellà, segons la L1 dels alumnes	1008-1011
Circumstàncies en què s'ha vist obligats a parlar en català o en castellà, segons la seva L1 dels alumnes	1012-1015
Alumnes que citen més de 3 circumstàncies en què s'han vist obligats a parlar en català o en castellà	1016-1017
S'han vist obligats a parlar en català, segons el lloc de residència	1018-1019
Circumstàncies en què s'ha vist obligats a parlar en català o en castellà, segons el lloc de residència	1020-1021
S'han vist obligats a parlar en català o en castellà, segons el curs	1022-1023
S'han vist obligats a parlar en català o en castellà, segons el grup d'origen familiar i el curs	1024-1029
Usos diversos dels alumnes de L1cast, segons si s'han vist obligats a parlar en català o no	1030-1057

Les assignatures que més agraden i les que agraden
menys als alumnes 1057b-1081

Pàgines: 1366-1424. DISQUET: III. ARXIU: TAU14.

Codis de les assignatures	1057b
L'assignatura que menys agrada segons el curs	1058
Assignatures que menys agraden per grups-classe i nombre de grups, segons el curs	1059
Classificació del centres pel tipus, la ubicació i la proporció d'alumnes que citen la Llengua Catalana com a assignatura que menys els agrada	1060
Assignatura que menys agrada segons el centre en què estudien	1061
Percentatge d'alumnes que citen la Llengua Catalana com l'assignatura que menys els agrada, segons el grau de catalanització del centre	1062
Assignatura que menys els agrada, segons el grup d'origen familiar, el lloc de residència i el curs	1063-1071
Assignatura que menys els agrada, segons la L1 dels alumnes i el curs	1072-1074
Assignatura que més els agrada, segons el curs	1075
Assignatura que més els agrada, segons el grup d'origen familiar i el curs	1076-1078
Assignatura que més els agrada, segons la L1 dels alumnes i el curs	1079-1081

**Taules relacionades amb el capítol 8 (*Opinions sobre
la situació de la llengua catalana a l'actualitat*)**

Pàgines: 1425-1464. DISQUET: III; ARXIU: TAU15.

L'extensió social de l'ús de la llengua catalana 1082-1100

L'extensió social de l'ús de la llengua catalana, segons el grup d'origen familiar	1082
---	------

L'extensió social de l'ús de la llengua catalana, segons la L1 dels alumnes	1083
L'extensió social de l'ús de la llengua catalana, segons el grup d'origen familiar i la L1	1084-1089
L'extensió social de l'ús de la llengua catalana, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1090
L'extensió social de l'ús de la llengua catalana, segons el curs	1091
L'extensió social de l'ús de la llengua catalana, segons el grup d'origen familiar	1092-1093
L'extensió social de l'ús de la llengua catalana, segons la L1 dels alumnes	1094-1095
L'extensió social de l'ús de la llengua catalana, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1096-1098
L'extensió social de l'ús de la llengua catalana, segons el curs	1099-1100
Evolució general del canvi lingüístic	1101-1123
Evolució general del canvi lingüístic, segons el grup d'origen familiar	1101
Evolució general del canvi lingüístic, segons la L1	1102
Evolució general del canvi lingüístic, segons el grup d'origen familiar i la L1	1103-1108
Evolució general del canvi lingüístic, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1109
Evolució general del canvi lingüístic, segons el curs	1110
Evolució general del canvi lingüístic, segons el grup d'origen familiar	1111-1113
Evolució general del canvi lingüístic, segons la L1 dels alumnes	1114-1115
Evolució general del canvi lingüístic, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1116-1121
Evolució general del canvi lingüístic, segons el curs	1122-1123

La utilitat de la llengua catalana	1124-1149
Utilitat de la llengua catalana	1124-1125
La llengua catalana és útil, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1126
La llengua catalana és útil, segons el curs	1127
La llengua catalana és útil, segons la L1 dels alumnes	1128
El coneixement de català ajuda a trobar feina, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1129
El coneixement de català ajuda a trobar feina, segons el curs	1130
El coneixement de català ajuda a trobar feina, segons la L1 dels alumnes	1131
La llengua catalana és útil, segons el grup d'origen familiar	1132
El coneixement de català ajuda a trobar feina, segons el grup d'origen familiar	1133
La llengua catalana és útil, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1134-1139
La llengua catalana és útil, segons el curs	1140
La llengua catalana és útil, segons la L1 dels alumnes	1141
El coneixement de català ajuda a trobar feina, segons el lloc de residència	1142
El coneixement de català ajuda a trobar feina, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1143-1147
El coneixement de català ajuda a trobar feina, segons el curs	1148
El coneixement de català ajuda a trobar feina, segons la L1 dels alumnes	1149

Taules relacionades amb el capítol 9 (*Opinions sobre la normalització lingüística*)

Pàgines: 1465-1562. DISQUET: III. ARXIU: TAU16.

Els factors que afavoreixen la normalització lingüística	1150-1168
Factors principals en la normalització lingüística	1150-1151
Factors principals en la normalització lingüística, segons el grup d'origen familiar . .	1152-1155
Factors principals en la normalització lingüística, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1156-1159
Factors principals en la normalització lingüística, segons la L1 dels alumnes	1160-1163
Factors principals en la normalització lingüística, segons el curs	1164-1168
La llengua catalana a l'escola	1169-1201
Nombre de llengües que l'escola ha d'ensenyar, segons el grup d'origen familiar	1169
Nombre de llengües que l'escola ha d'ensenyar, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1170-1173
Nombre de llengües que l'escola ha d'ensenyar, segons la L1 dels alumnes	1174
Nombre de llengües que l'escola ha d'ensenyar, segons el curs	1175
Llengües que l'escola ha d'assegurar que els alumnes domini, segons el grup d'origen familiar . . .	1176
Llengües que l'escola ha d'assegurar que els alumnes domini, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1177-1180
Llengües que l'escola ha d'assegurar que els alumnes domini, segons la L1 dels alumnes	1181

Llengües que l'escola ha d'assegurar que els alumnes domini, segons el curs	1182
Llengua habitual de l'ensenyament	1183
Llengua habitual de l'ensenyament, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1184
Llengua habitual de l'ensenyament, segons la L1 dels alumnes	1185
Llengua habitual de l'ensenyament, segons el curs	1186
Llengua habitual de l'ensenyament, segons el grup d'origen familiar, el lloc de residència i el grau de catalanització del centre	1187-1195
Llengua habitual de l'ensenyament, segons el grup d'origen familiar	1196
Llengua habitual de l'ensenyament, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1197-1199
Llengua habitual de l'ensenyament, segons la L1 dels alumnes	1200
Llengua habitual de l'ensenyament, segons el curs	1201
Equiparació oficial del català i del castellà	1202-1230
Model escolar bilingüe per a tot l'estat, segons el grup d'origen familiar	1202
Oficialitat única del català a Mallorca, segons el grup d'origen familiar	1203
Model escolar bilingüe per a tot l'estat i oficialitat única del català a Mallorca	1204
Model escolar bilingüe per a tot l'estat, segons el grup d'origen familiar i lloc de residència	1205-1211
Model escolar bilingüe per a tot l'estat, segons el curs	1212
Model escolar bilingüe per a tot l'estat, segons el grup d'origen familiar i el curs	1213-1215
Model escolar bilingüe per a tot l'estat, segons la L1 dels alumnes	1216-1217
Oficialitat única del català a Mallorca, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1218-1224
Oficialitat única del català a Mallorca, segons el curs	1225

Oficialitat única del català a Mallorca, segons el grup d'origen familiar i el curs	1226-1228
Oficialitat única del català a Mallorca, segons la L1 dels alumnes	1229-1230
El manteniment social de la llengua	1231-1263
Seria bo que tothom parlàs català, segons el grup d'origen familiar	1231
És bo que a Mallorca es conservi el català, segons el grup d'origen familiar	1232
Seria bo que tothom parlàs català, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1233
Seria bo que tothom parlàs català, segons el curs	1234
Seria bo que tothom parlàs català, segons la L1 dels alumnes	1235
Seria bo que tothom parlàs català, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1236-1241
Seria bo que tothom parlàs català, segons el curs	1242
Seria bo que tothom parlàs català, segons el grup d'origen familiar i el curs	1243-1245
Seria bo que tothom parlàs català, segons la L1 dels alumnes	1246
És bo que a Mallorca es conservi el català, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1247
És bo que a Mallorca es conservi el català, segons el curs	1248
És bo que a Mallorca es conservi el català, segons la L1 dels alumnes	1249
És bo que a Mallorca es conservi el català, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1250-55
És bo que a Mallorca es conservi el català, segons el curs	1256
És bo que a Mallorca es conservi el català, segons el grup d'origen familiar i el curs	1257-1259
És bo que a Mallorca es conservi el català, segons la L1 dels alumnes	1260
És bo que a Mallorca es conservi el català, segons el lloc de residència i la L1 dels alumnes	1261-1263

Taules relacionades amb el capítol 10 (*La identitat dels alumnes i de la llengua de Mallorca*)

Pàgines: 1563-1684

Autoidentificació 1264-1314

Pàgines: 1563-1590. DISQUET: III; ARXIU: TAU17.

Gentilici amb què s'identifiquen més	1264-1265
Gentilici amb què s'identifiquen més, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència . . .	1266
Gentilici amb què s'identifiquen més, segons la L1 dels alumnes	1267
Gentilici amb què s'identifiquen més, segons el grup d'origen familiar	1268
Gentilici amb què s'identifiquen més, segons el grup d'origen familiar i el lloc de residència	1269-1271
Gentilici amb què s'identifiquen més, segons la L1 dels alumnes	1272
Gentilici amb què s'identifiquen més, segons la L1 dels alumnes i el lloc de residència . . .	1273-1276
Algunes opinions sobre la llengua, segons la L1 dels alumnes i el tipus de gentilici amb què s'identifiquen més	1277-1296
Alguns usos, segons la L1 dels alumnes i el tipus de gentilici amb què s'identifiquen més . . .	1297-1314
El nom de la llengua	1315-1434

Pàgines: 1591-1684. DISQUET: III; ARXIU: TAU18

Nom de la llengua pròpia de les Illes Balears, segons el grup d'origen familiar	1315-1316
El mallorquí és..., segons el grup d'origen familiar	1317
Una persona de València, una de Barcelona i una de Palma parlen..., segons el grup d'origen familiar .	1318

Taules d'identitat de la llengua a partir dels alumnes que resten sense reconèixer la unitat de la llengua catalana	1319-1331
La qüestió del nom i identitat de la llengua entre els alumnes del grup AUT, segons el lloc de residència	1332-1340
La qüestió del nom i identitat de la llengua entre els alumnes del grup MXT, segons el lloc de residència	1341-1349
La qüestió del nom i identitat de la llengua entre els alumnes del grup IMM, segons el lloc de residència	1350-1358
La qüestió del nom i identitat de la llengua segons el curs i el grup d'origen familiar	1359-1416
L1 dels alumnes	1417
Nom que donen a la llengua catalana els que la tenen com a L1, segons el grup d'origen familiar	1418
Nom que donen a la llengua catalana els que en fan ús en determinades situacions, segons el grup d'origen familiar	1419-1426
Nom que donen a la llengua catalana en designar-la perquè sigui present a l'escola, segons el grup d'origen familiar	1427-1430
Nom que donen a la llengua catalana en designar-la perquè sigui present a l'escola, segons el lloc de residència	1431
Llengua que els ensenyen a l'escola, segons el centre a què assisteixen	1432
El mallorquí és... segons la resposta que donen a què parlen una persona de València, una de Barcelona i una de Palma	1433
El nom de la llengua pròpia de les Illes Balears, segons el tipus de gentilici amb què s'identifiquen més	1434

Taules relacionades amb el capítol 11 (*Incidència de la variable sexe*)

Pàgines: 1685-1905. DISQUET: IV. ARXIU: TAU19.

Alumnes del grup AUT, segons el lloc de residència i el sexe	1435-1571
La llengua catalana a l'àmbit familiar	1435-1446
Ús de la llengua amb interlocutors coneguts	1447-1472
Ús de la llengua amb interlocutors desconeguts	1473-1494
La llengua en els usos interns i especials	1495-1504
La llengua en els usos condicionats	1505-1508
La llengua usada en el telèfon	1509-1512
Llengua de preferència en la lectura de llibres	1513-1514
Nom i identitat de la llengua pròpia de les Illes Balears	1515-1522
Valoració de l'ús de la llengua en situacions conflictives	1523-1530
Opinió sobre la llengua catalana a l'escola	1531-1534
Opinió sobre l'oficialitat única del català a Mallorca	1535-1536
Opinió sobre la utilitat de la llengua catalana	1537-1540
Opinió sobre la generalització de l'ús de la llengua catalana	1541-1542
Opinió sobre la conservació de la llengua catalana a Mallorca	1543-1544
Opinió sobre la situació de la llengua catalana a Mallorca	1545-1548
Obligació de parlar en català o en castellà contra la seva voluntat	1549-1552
Previsions d'ús del català en el futur	1553-1571
Alumnes del grup MXT, segons el lloc de residència i el sexe	1572-1709
La llengua catalana a l'àmbit familiar	1572-1583
Ús de la llengua amb interlocutors coneguts	1584-1609
Ús de la llengua amb interlocutors desconeguts	1610-1632

VIII. Annexos

La llengua en els usos interns i especials	1633-1641
La llengua en els usos condicionats	1642-1645
La llengua usada en el telèfon	1646-1649
Llengua de preferència en la lectura de llibres	1650-1651
Nom i identitat de la llengua pròpia de les Illes Balears	1652-1659
Valoració de l'ús de la llengua en situacions conflictives	1660-1667
Opinió sobre la llengua catalana a l'escola	1668-1671
Opinió sobre l'oficialitat única del català a Mallorca	1672-1673
Opinió sobre la utilitat de la llengua catalana	1674-1677
Opinió sobre la generalització de l'ús de la llengua catalana	1678-1679
Opinió sobre la conservació de la llengua catalana a Mallorca	1680-1681
Opinió sobre la situació de la llengua catalana a Mallorca	1682-1685
Obligació de parlar en català o en castellà contra la seva voluntat	1686-1689
Previsions d'ús del català en el futur	1690-1709

Alumnes del grup IMM, segons el lloc de residència

i el sexe	1710-1718
La llengua catalana a l'àmbit familiar	1710-1721
Ús de la llengua amb interlocutors coneguts	1722-1747
Ús de la llengua amb interlocutors desconeguts	1748-1769
La llengua en els usos interns i especials	1770-1779
La llengua en els usos condicionats	1780-1783
La llengua usada en el telèfon	1784-1787
Llengua de preferència en la lectura de llibres	1788-1789
Nom i identitat de la llengua pròpia de les Illes Balears	1790-1797
Valoració de l'ús de la llengua en situacions conflictives	1798-1805
Opinió sobre la llengua catalana a l'escola	1806-1809
Opinió sobre l'oficialitat única del català a Mallorca	1810-1811
Opinió sobre la utilitat de la llengua catalana	1812-1815

Opinió sobre la generalització de l'ús de la llengua catalana	1816-1817
Opinió sobre la conservació de la llengua catalana a Mallorca	1818-1819
Opinió sobre la situació de la llengua catalana a Mallorca	1820-1823
Obligació de parlar en català o en castellà contra la seva voluntat	1824-1827
Previsions d'ús del català en el futur	1828-1848
Llengua usada per contestar el qüestionari, segons el grup d'origen familiar, el lloc de residència i el sexe dels alumnes	1849-1854

Els arxius que contenen les taules són de Word Perfect 5.1.

A part de l'opció manual, es pot accedir a qualsevol taula fent la recerca automàtica del número de taula o del número de pàgina.